

Bốn Thằng Quý Nhỏ

Phần 1: Ăn Giặt Chơi Chạy

Trèo lên dốc đá Đá Chặng Leo
Có cô giáo nhỏ Đố Học Trèo
Nước chảy tăm tăm Mù Mù Đợi
Cô dạy học trò Đếm Đếm Theo

Tiếng lốc cốc gõ nhịp cầm canh của xe mì Hoàn Thánh đánh tan không gian tĩnh mịch của khu xóm nhỏ Bàn Cờ. Thằng Tạo rủ:

- Đi ăn mì tụi bây.

Nói xong nó quây quả đi liền, làm cả bọn phải kéo theo tới ngồi quanh xe mì đêm.

- Cho bốn tô bự đi chú.

- Mấy nị đợi một chút, ngộ bỏ thêm mấy cục than vô lò.

Húp xong ngậm nước cuối cùng, thằng Tạo nháy mắt ra hiệu cho thằng Tòng và thằng Tường chuẩn bị.

- Cha...a...y...y tụi bây.

Thằng Tài giựt mình ngẩng lên nhìn ba thằng bạn đang co giò phóng chạy. Hoảng hồn chưa biết chuyện gì, nó cũng buông tô mì đang ăn dang dở xuống đất, cắm đầu chạy theo, bỏ lại sau lưng tiếng tả tả tiểu tiểu inh ỏi của chú Tàu khốn khổ.

Hụt hơi mới đuổi kịp ba thằng bạn, thằng Tài hỗn hển thở:

- Tụi bây làm gì mà chạy dữ vậy?

- Ăn giặt mà hồng chạy nhanh sao được mậy.

- Ăn giặt? Tao có tiền mà, giặt làm chi vậy?

- Đồ cù lẩn lữa. Ăn giặt mới ngon, trả tiền ăn đâu có vui. Đi chơi với tụi tao, mà phải chạy cho lẹ, không lẹ chừn có ngày lãnh đạn đó con.

Thấm ý, thằng Tài im re, nhưng nhủ thầm - ngày mai phải đưa tiền cho chị Tư kiếm ông Tàu trả lại, tội người ta buôn gánh bán bưng kiếm được bao nhiêu tiền đâu.

Thả bộ dọc đường Phan Thanh Giản, đến Ngã Bảy tụi nó ghé mua vài ổ bánh mì Gia Long mới ra lò, vừa đi vừa tán dóc rôm rả. Thấy mấy nàng gái ăn sương đứng lảng vảng gần đó, thằng Tòng thò tay bóp dái buột miệng:

- Nứng cặc quá tụi bây, bắt đại một con nha?

- Ở đây già không hà, đi ra Công Trường Quách Thị Trang kiếm mấy em đẹp mà "bót" hơn đi.

- Làm gì đủ tiền vậy.

- ... ..

- Có kế gì không Tôn Tấn?

Cả bọn quay lại nhìn thằng Tường dò ý, cái thằng nhỏ con mặt mũi trông hiền khô như con gái nhưng lại nhiều "mưu sâu kế độc", quân sư của cả bọn.

Tường Tôn Tấn ngẩn người, ngẫm nghĩ hồi lâu rồi hỏi:

- Chiếc mô-bi-lét hư bữa hôm tụi bây sửa chưa?

- Tiền đâu mà sửa vậy.

- Vậy là được rồi, thằng nào có Đức Thánh Trần?

- Tao còn một tờ.

Thằng Tài lấy ra tờ \$500 mới "móc túi" của má nó, đưa cho thằng Tường và nói:

- Gì mà có \$500 sao đủ trả vậy?

- Ai nói với mày tao trả tiền chơi gái bao giờ vậy?

o o o

Tà tà lượn quanh bồn-bình, thằng Tài nhìn ngang nhìn dọc kiếm con mồi.

Đứng cả đêm ế độ, con Vân ngó chiếc xe đang từ từ tới mà mừng thầm trong bụng, thằng nhỏ mặc sơ mi trắng quần kaki xanh đáng dấp học trò thuộc loại nai tơ, chắc mới tập tành chơi gái – con Vân thầm nghĩ.

- Chị ... chị ... chị đi chơi với em hông?

Cái đầu ba phân, mặt mày sáng sửa, coi chừng hôm nay mình gặp hên "mở mắt" thằng học trò này nha, nghĩ vậy nhưng nó làm bộ hỏi:

- Đi đâu?

- Đi ... đi ...

- Một "dù" hay đi suốt đêm vậy?

- Về nhà em chơi suốt đêm nha, ba má em không có ở nhà.

- Mấy người?

- Có một mình em ở nhà thôi.

Vậy giỏi lắm là hai "dù", đêm nay được ngủ ngon rồi.

- \$2000 cho cả đêm, có đủ tiền hông?

Thằng nhỏ móc túi đếm tiền, con Vân thấy nó nhá nhá mấy tờ \$500 là mừng hóm, nói thách gấp bốn lần hông biết nó trả bao nhiêu đây.

- Em còn \$1800, chị lấy rẻ dùm \$1500 thôi nha.

- Hồng được, bớt \$200 thôi, hồng chịu thì tìm con khác đi.
- Dạ chịu, em thấy chị hiền em mới dám lại, chứ mấy chị kia dữ thấy bà, em đâu dám hỏi.

Đọc đường này, tao dữ có tiếng mà mày nói tao hiền, con Vân cười thâm trong bụng.

- Đưa tiền đây.
- Chút về nhà em đã, ở đây em sợ bị chị gạt lắm.

Nghe thằng nhỏ nói có lý, lại nhìn cái mặt lo lắng ngơ ngơ ngáo ngáo của nó, Vân yên tâm không sợ bị gạt, nó gạt đâu, thót ngồi lên yên sau xe.

o o o

Chở con nhỏ chạy vòng vo trong xóm một hồi để đánh lạc hướng, thằng Tường dừng xe trước cửa nhà, lui cui mở khóa bước vô.

- Sao tối thui vậy anh?

Đèn bật sáng, con nhỏ chỉ thấy có cái giường và cái tủ bụi mà thôi, không ai hết nên cũng yên tâm. Cởi lẹ quần áo, nó thót lên giường rồi đưa tay ngoắc thằng nhỏ, đứng cả đêm mỏi cảng nó muốn lẹ lẹ rồi ngủ cho yên giấc đêm nay. Thấy thằng nhỏ luống cuống nó mắc cười, mẹ họ, gặp đúng "nai tơ" rồi, nó cười cười:

- Lẹ lên anh.
- Đèn sáng kỳ quá, tui tắt đèn nha.
- Nhà có đèn mờ hông vậy?
- Hồng có.

Vậy tối thui làm sao mày thấy "lở" hả, thằng lù đù, ngỉ vậy nhưng con Vân cũng gạt đầu.

Nó nghe tiếng sột soạt cởi quần áo, rồi thằng nhỏ trèo lên ôm nó sờ mó lung tung, tội nghiệp cho con nai tơ, Vân thò tay xuống phía dưới nắm cặc thằng Tường kéo tới hang, thằng này nhỏ con mà cặc bụi quá ta, chưa chi mà nó cứng ngắt rồi, chắc năm mười mười lăm là hạ mã thôi. Cầm con cặc, Vân lướt nhẹ nhẹ trên miệng lồn gợi hứng, nó sợ thằng nhỏ đâm đại thì rất chết cha.

- Hồng biết thì để đó từ từ em dạy cho, đừng thọt bậy chọc bạ à ghen.

Tao mà hồng biết, thằng Tường cười thâm trong bụng, nãy giờ đóng kịch nó mắc cười lắm rồi nhưng cũng để yên cho con nhỏ khêu khêu một lúc. Bất thần nó nấc một cái ạch, đẩy con cu nhập cung một cái một.

- Ái... ái...

Con Vân tê điếng cả cái lồn, chuẩn bị vậy mà cũng hỏng xong nữa, ê thấy mẹ luôn, mai mốt chắc phải coi chừng mấy thằng nhỏ con quá, phải đo đạc trước rồi mới ra giá, bữa nay coi chừng lỗ vốn, nắc gì mạnh dữ vậy mậy, năm mười mười hai mười ... Đếm hoài cũng chưa thấy thằng nhỏ ra, con Vân bắt đầu nghi nghi cái mặt hiền khô của thằng này, nó học đụ hồi nào vậy cà, nó chơi còn nghề hơn dân chơi có máu mặt nữa. Nghĩ gì thì nghĩ, nó bắt đầu thấy khoái khoái rồi.

Anh mà hiền hả mậy, mười lăm tuổi anh được mấy sư tử "mở mắt", rồi ngày nào cũng cùng mấy bả luyện công phu, sức em được mấy năm hơi mà đòi dạy anh hả... hả... hả... hôm nay anh cho em nếm mùi nha. Định "quần" con nhỏ thêm một lát nữa, nhưng nhớ tới mấy thằng bạn đang nứng cặc trốn trong tủ và dưới giường, nó đợi con nhỏ vừa rùng mình rên ư ử, nó rút cặc ra rồi nhẹ nhàng xuống giường khều thằng Tạo.

Đang nằm phê phê chưa kịp tỉnh hồn, con Vân bị tấn công ô ạt lần nữa, lần này nó bị nắc tới gần "đẹp" phao câu luôn, nó ôm đầu thằng nhỏ đẩy ra, ý sao tóc thằng này bây giờ dài vậy, cái ngực cũng lớn hơn nữa, chết mẹ rồi, cái tử ...

- Ê ... ê ... mày là thằng nào, hỏng phải thằng hồi nãy.
- Ừ ... ừ.

Thằng Tạo ngậm tâm, hì hục nắc, cái nào ra cái nấy kéo theo từng tiếng kẻo kẹt rung rinh cả chiếc giường.

Biết mình bị mấy thằng học trò gạt "đụ hội đồng", con Vân cũng ráng gở gạt cú chót.
- Mỗi "dù" thêm \$200 à ghen.
- Ừ ... ừ ...

Bây giờ thêm \$2 cũng hỏng có, ở đó mà \$200, thằng Tạo vừa nhíp nhíp vừa cười thầm.

Đến "dù" thứ 10, con Vân đã ngất ngư, xuống giọng năn nỉ.

- Mỗi anh một "dù" thôi nha, em mệt lắm rồi.
- Thì nãy giờ tụi anh mỗi đứa có một lần thôi.
- Mấy anh mấy người lận.

Con Vân nghe tiếng thằng nhỏ đầu tiên nói:

- Tụi anh có 4 đứa, còn mấy anh kia bên hàng xóm qua ké thôi. Nhưng em đừng lo, mỗi "dù" anh lấy giùm em \$200 rồi, sáng về anh đưa cho em.

Sáng, ... vậy là chết mẹ cái lồn con rồi, nhưng kệ nó ráng ứ hự đêm nay rồi mai mình ngủ bù, con nhỏ vừa thở từng nhíp vừa tính thâm trong bụng, \$1800 cộng thêm 9 lần nữa là \$3600, vậy là mình trúng mánh đêm nay rồi, kệ nó ráng một chút rồi ngủ.

Đếm đến \$5200 là nó hết đếm nổi, mà vẫn tiếp tục bị "quần", thôi kệ mình tính "mỏ" \$8000 thôi, đếm thêm chút nữa coi chừng lộn rồi tụi nó ăn gian.

- Em tính "mỏ" \$8000 nha, bao nhiêu "dù" cũng được hết.
- Ủ, tính vậy gọn hơn.

Nghe tiếng con nhỏ thều thào, cả bọn cười trong bụng.

o 0 o

Tối hừng đông tờ mờ sáng cuộc chiến mới tàn, ê ãm toàn thân con nhỏ theo thằng Tường ra xe đưa về. Ra nghề gần 3 năm rồi, bữa nay nó mới nếm mùi "bê hội đồng" tơi tả như vậy, thiệt tình là xui tận mạng, gặp mấy thằng quỷ sống thứ ba học trò này, lần sau chắc phải chạy mặt mấy thằng hiền hiền như thằng này quá, cũng may còn kiếm được \$8000.

Đang mãi mê suy nghĩ, con Vân đâu thấy thằng Tường thò tay lắc lắc cọng dây nối bu-di. Chiếc xe phạch phạch vài cái rồi ngừng lại.

- Xui quá vậy ta, xe chết máy rồi.
- Làm sao bây giờ anh.
- Em xuống xe, anh đạp máy chắc nổ lại liền.

Con nhỏ xuống xe, nhìn thằng Tường dựng chống rồi leo lên đạp, đạp vài lần không nổ, nó mới lúi húi sửa sửa cái gì ở đầu máy.

- Chắc phải vừa đẩy vừa chạy quá, em đứng đợi anh một chút nha.
- Lẹ lẹ à nha, em mệt ứ hơi rồi, đưa em về ngủ sớm, tối còn đi làm nữa đó.
- Ủ, chút xíu là nổ rồi.

Nhìn thằng nhỏ đẩy vài vòng là xe nổ máy, con nhỏ thở phào trút gánh lo. Ủa, sao nó vẫy tay với mình vậy cà, chết mẹ rồi ... trúng kế nữa ...

- Ê ... ê ... ê, đi mẹ tụi mày gạt tao hả.

Con Vân la lớn rượt theo được mấy bước thì hết sức, ngồi xuống đất hỏn hển thở.

o 0 o

Bước đi từng bước mà ảm ức, mẹ nó xui tận mạng, điệu này chắc phải đốt "thông lông" lớn quá, mai kêu mấy thằng mặt rô chém chết cha tụi này, nhà tụi nó ở ... queo trái ... rồi queo ...

- Ê, cô kia đứng lại, mới sáng sớm đi đâu đó.

Giật mình quay lại, thấy hai ông Cảnh Sát là nó hết hồn, bây giờ mà còn bị bắt về bót

nữa thì chết mẹ, đầu nó xoay vòng suy nghĩ nhanh như chớp. Phải ...

- Hu ... hu ... hai thầy phải giúp em mới được, em cắt cặc nó cho mà xem, còn con đi chó nữa, hu ... hu ...

- Chuyện gì khóc lóc dữ vậy?

- Hic ... hic ... hai thầy biết hôn, bây giờ em già em xấu, nó bỏ em theo con đi chó đó, hu ... hu ... em theo dõi tụi nó cả đêm mới biết chỗ ở của con đi chó đó, hai thầy theo em đi bắt nó dùm, hic ... hic ...

Mới sáng sớm chưa uống cà phê mà phải theo con mẹ này bắt ghen thì xui cả ngày, phải tìm cách thoát thôi, viên Cảnh Sát nghĩ thầm.

- Chị phải bình tĩnh lại, làm đơn thưa tui tui mới biết đường mà xử, chớ đi bắt ghen ngang xương vậy sao được.

- Thưa tui nó ở đâu vậy mấy thầy.

- Tới bót Quận Ba hướng đó đó. Tui tui có công chuyện phải đi trước nha.

- Dạ, cảm ơn hai thầy.

Đợi hai người Cảnh Sát vừa khuất bóng, con Vân ngoắt chiếc xích lô đạp vừa trở tới, đông liền.

o o o

Ngủ một giấc thẳng cẳng tới trưa trời trưa trệt, bốn thằng mới lục đục thức dậy rửa mặt rồi đi ăn sáng đằng tiệm Bánh mì Hà Nội góc quán cà phê Năm Dường. Xin được ngồi cái bàn trong góc, kêu bánh mì Paté, thịt nguội và bốn ly sữa nóng, vừa ăn chúng vừa bàn tán huyền thuyên chuyện tối qua, vừa bàn vừa cười khúc khích nho nhỏ chứ đâu dám bô bô như ở ngoài đường; chỗ này toàn bậc cha chú người lớn ra ăn sáng, hôm nay nhờ tiền thu được của mấy thằng trong xóm tối qua tui nó mới dám vô đây, bô bô lớn tiếng mấy "chả" thấy ghét đi qua cho vài bạt tay là chết tổ. Phá làng phá xóm ở đâu tui nó cũng dám làm, chứ về đến xóm là tui nó xếp re, đến cà phê còn chưa dám kêu uống chứ đừng nói đến chuyện ho he lớn tiếng. Cái xóm nhỏ Bàn Cờ này là vậy đó, mấy bậc đàn anh của tui nó ra ngoài đường là tay anh chị khét tiếng, em út cả bấy, thét ra lửa chứ về đến đây lúc nào cũng phải khoanh tay thưa chú thưa anh hết trời, đất sống cuối cùng của họ ở đây mà.

Ấm bụng, tui nó kéo nhau lên đường Nguyễn Hoàng thụt bi da.

Đang đi, thằng Tài chợt đứng lại, khều thằng Tạo.

- Ê, con nhỏ mặc jupe đỏ chạy chiếc "đam" đằng trước phải con bồ mây mới quen không Tạo ?

Thằng Tạo quay lại nhìn, rồi xoay hẳn mình lại, mặt mày tái mét, nín khe không nói tiếng nào.

- Gì vậy mậy, mặt mậy sao không còn chút máu vậy?
- Tao ... tao ...

Cả ba thằng ngạc nhiên lắm, cái thằng nổi tiếng đầu bư đụng đầu húc đó, không biết sợ là gì, mà sao nhìn thấy con nhỏ đó là tái mặt vậy cà???

- Chuyện gì vậy mậy, nói tui tao nghe coi.

Như biết con nhỏ đã đi xa, thằng Tạo mới quay lại nhìn theo. Rùn mình nổi da gà, nó nhìn vào mắt của mấy thằng bạn đang ngó nó chăm chú hồi lâu rồi từ từ kể bằng giọng run run sợ sệt ...

Phần 2: Số Đào Hoa Của Tao Đầu Bư

Thằng Tạo soi kiếng, vuốt vuốt nhẹ nhẹ cái đầu mới chải dầu lảng mướt, lảng đến độ con ruồi nào mà lạng quạng đậu lên chặc trợt té gãy cằm quá. Thưa má xin đi chùa, rồi nó lên nhẹ vào phòng con em lục tủ kiếm vài trăm đần túi, chiều về mất tiền nó khóc rồi mắc đèn bà già thôi, thằng Tạo nghỉ trong bụng.

Theo đoàn người bước vào Chánh Điện chùa Vĩnh Nghiêm, mắt Tạo đảo lia đảo lia tìm đối tượng, tiếng là đi chùa chứ nó chỉ dám ở ngoài sân nhìn gái thôi chứ đâu dám mò vào trong, nó sợ Ông biết tà tâm của nó cho một cước thì tàn đời. Bóng cô gái mặc jupe xanh thoáng qua là nó nhìn mút con mắt, cái đít hết xẩy, căng cao eo nhỏ, mắt nhìn chân bước thằng Tạo theo sát nút. Như có linh tính, cô gái quay đầu nhìn lại phía sau, môi hồng mất một mí, cười duyên một phát làm thằng nhỏ muốn đứng tim, hôm nay chắc Đào Hoa chiếu mệnh nó rồi. Tò tò, Tạo theo con nhỏ tới quây xin xâm, quì kế bên nàng tay lắc lắc hộp xâm miệng lầm bầm lớn tiếng:

- Cầu Trời lạy Phật cho năm nay con gặp được người yêu, đẹp mà lại có duyên bằng phân nữa cô lảng giềng quì kế bên con, con xin ăn chay một tháng.

Nghe tiếng khúc khích cười, nó biết cô nàng cũng lắng nghe, quên mất tên cuốn tiểu thuyết nào dạy nó câu này mà hay quá mạng. Một quẻ xâm vắng ra, Tạo vói tay lượm đứng dậy theo sát đít cô nàng tới quây giải xâm, cái đít này mà bóp bóp là hết ý, nó nhủ thầm.

Đưa quẻ xâm cho ông thầy mà mắt nó cứ liếc chùng cô hàng xóm, thấy em cũng liếc mắt qua nó khoái hết lớn, vậy là cá cắn câu rồi. Nó nghe ông thầy loáng thoáng:

- Đây là quẻ xâm tốt ... năm nay cậu ... số Đào Hoa ...
- Dạ, thầy nói gì?
- Tôi nói cậu năm nay có Đào Hoa chiếu mệnh, cung Càn phát, chắc chắc sẽ có người yêu vừa ý, cung Ly ...

Vậy là đúng rồi, số Đào Hoa trước mặt chứ đâu xa. Nó móc tiền cho ông thầy \$50 rồi

bước nhanh theo cái jupe xanh.

Mặt mày đen thui, trán hắc ám mà Đào Hoa nổi gò, thấy cặp mắt mày liếc ngang là tao biết rồi, ông thầy nghĩ thâm trong bụng.

o o o

Theo đuôi một đoạn, cô gái quay lại ngoắc nó.

- Sao anh theo em hoài vậy?
- Cho anh làm quen nha, anh tên Tào, học Đệ nhị ban B trường Petrus Ký.
- Em tên Linh, nhà ở đằng kia kìa, anh có ghé chơi không ?

Còn phải hỏi, đương nhiên là tới rồi, số Đào Hoa hên thiệt ta.

Theo em vào cửa, thằng Tào ngạc nhiên vô cùng, nhà giàu lại đẹp sao lại khoá nó cà, chắc tại số Đào Hoa rồi, nhà cổ kính quá, có vẻ lai Tàu. Con Linh bước vào trong một lúc rồi bước ra, tay dắt một bà cụ già răng đã rụng hết miệng móm xòm.

- Đây là Ngoại em, năm nay đã thọ 118 tuổi rồi.
- Cháu thưa bà.

Bà cụ nhìn Tào một lúc lâu, gật gù không nói tiếng nào, chỉ quay sang gật gật cái đầu, rồi theo con Linh đi vô nhà trong. Một lát, con nhỏ quay ra, tay bưng một ly nước mát đưa mời Tào.

- Ngoại em thích anh lắm, cho phép em mời anh ở lại chơi cho vui, anh uống nước cho khỏe rồi theo em ra sau vườn chơi.

Uống một hơi cạn ly nước, Tào theo con Linh đi dạo quanh nhà, nhà nó giàu thiệt toàn đồ xưa quý giá không hà, mà sao vắng tanh vậy.

- Ủa, nhà vào vắng quá vậy Linh?
- Ba má em đi buôn bán xa, lâu lâu mới về, còn mấy người làm hôm nay rằm họ đi chùa hết rồi.

Thằng Tào thấy người sần sần, nóng bức trong mình, đưa tay nó cởi nút áo trên cổ.

- Đây là phòng ngủ của em.

Căn phòng rộng, trang hoàng rất trang nhã, giữa phòng là chiếc giường nệm Hồng Kông trải ra trắng muốt. Con Linh bất chợt quay ngang, vòng tay qua cổ thằng Tào, nhón chân ngửa mặt đợi chờ. Vòng tay ôm con nhỏ kéo sát vô mình, Tào đặt lên môi nó nụ hôn say sưa, con nhỏ này thơm tho ngon lành quá, chưa chi mà con cu đã căng cứng rồi, kéo dít con nhỏ sát vô nó sàng sàng cho con cu cạ cạ qua lại. Một hồi lâu, Linh mới đẩy thằng Tào ra, ngược mặt lên nó nói:

- Em thích anh lắm, nhưng em không cho anh đâu, em lai Tàu phải giữ trinh tiết mới có

chồng được.

- ...

- Nhưng em có một người chị, lớn hơn em hai tuổi, đã có chồng mà chồng chị ấy không may bị tai nạn mắc chứng Liệt Dương, thềm đụ lắm.

- ...

- Nhưng chị em không muốn anh thấy mặt.

- Vậy làm sao bây giờ.

- Tụi em có một cách đụ vui lắm, anh muốn chơi không?

Con cặc Tào bây giờ căng cứng tối đa, muốn chọc thủng quần lú ra ngoài, nó không hiểu sao hôm nay mình nứng dữ vậy nữa, chắc tại con nhỏ đẹp quá. Nó lè lẹ gật đầu, sợ con nhỏ đổi ý không cho đụ thì tức đái chết quá.

- Tụi em hai đứa chơi một lượt, em phần trên, còn chị em phần dưới, như vậy em vẫn giữ được trinh tiết, mà chị em cũng có cặc để chơi, anh chịu hôn?

Sao mà hồng chịu, để gì một lần đụ được hai đứa đẹp như vậy, nó gật đầu lia lịa.

Con Linh bước tới kéo phẹt-ma-tựa nó xuống, con cu thằng Tào bật ra ngoài sừng sững, tay sứt sứt con nhỏ đưa miệng liếm liếm cái đầu ban lúc này đang dòn máu ửng đỏ, rồi nó ngậm vô miệng thụt ra thụt vô.

- A ...a ...

Thằng Tào sướng hết biết, nào giờ có ai bú cặc nó đâu, hôm nay gặp con nhỏ vừa đẹp vừa sang lại khoái bú cặc, đúng là Đào Hoa chiếu mạng mà. Bú một lát, con Linh buông ra, kéo Tào lên giường.

- Ý, em làm gì vậy?

- Phải trói tay anh lại, chứ không thôi lúc hứng quá, anh đụ lộn lổ là chết em, lúc đó ai mà cản anh được.

- Mà chị em đâu không thấy.

- Chỉ ở phòng bên, chút nữa mới qua.

Con Linh buộc chặt hai tay thằng Tào vào hai sợi dây có sẵn trên thành giường, rồi mới đứng dậy từ từ cởi quần áo, bày thân hình săn gọn thon thả trước mắt Tào, con gái nhà giàu sang trọng có khác, đến cái lồn cũng cạo nhỏ gọn gàng nữa. Con Linh quì chàng hăng đưa cái lồn thơm phức trước miệng thằng Tào, hai tay mân mê trước ngực.

Tào lè dài lưỡi liếm ngang liếm dọc, con nhỏ này chưa đụ ai thiệt ta, cái lồn còn đỏ hồng hồng. Nó nghe có tiếng bước chân nhè nhẹ đi vào, rồi cái quần tây đang mặc được cởi ra, một cái miệng nhỏ xíu ấm áp xì xụp bú cặc nó, "đã" không tưởng được, con chị bú còn "xịn" hơn con em nữa. Nó muốn ngoảnh đầu muốn nhìn mặt con chị cho thỏa óc tò mò, nhưng lúc này hai cái đùi con Ling kẹp cứng đầu đầu cho nó nhúc nhích. Miệng

liếm ngang liếm dọc, nhưng tâm trí nó thực ra đang để ở con cu càng lúc càng căng cứng dưới cái miệng thạo nghề của chị con Linh. Bú một hồi lâu, con chị mới chằng hăng hai chân bên hông thẳng Tạo, tay cầm con cặc đút vào rồi ì ạch nấc lên nấc xuống, cái lồn con này "bót" thiệt chắc lâu rồi chưa có ai chơi, tội cho thằng chồng Liệt Dương của nó có đồ tốt mà xài hỏng được.

Liếm gần gãy lưỡi, con Linh đã "ra" mấy lần, mà con chị vẫn chưa xong, hồng hiểu hôm nay nó ăn gì mà dai dử vậy cà, nó mong con Linh chịu hồng nổi nữa lăn đùng ra cho nó được nhìn mặt con chị, mà sao "ra" đến xụ người nó cũng cứ kẹp cứng đầu mình vậy cà, con chị bây giờ chắc đã ê lồn rồi nên leo xuống không dám nấc nữa, nó dùng miệng thay lồn đỡ mệt hơn. Bây giờ thì Tạo đã bắt đầu phê phê rồi, tinh khí dồn hết lên hai hòn đá cứng cứng, con nhỏ lúc này miệng bú tay xoa bóp hai hòn liên hồi, đến lúc Tạo bắn tinh thì cái miệng nút liên tục như muốn hút hết tinh lực trong người nó ra vậy, cái miệng này kinh hồn thiệt ta, bộ nó khát nước kinh niên sao cà, nút gì mà thèm khát dữ vậy. Tê mê dưới ngón nghề điêu luyện, Tạo bắn khí liên tục, ra giọt nào con chị hút hết giọt đó.

Rả rồi, Tạo xoắn tay nghỉ mệt, con chị lặng lẽ bỏ ra ngoài. Lúc này con Linh mới chịu buông đầu nó ra, ngả ngang, ôm nó nằm nghỉ mệt.

o o o

Rồi tụi nó thành bồ bịch, ngày nào nó cũng tới nhà Linh rủ con nhỏ đi chơi, bao giờ con nhỏ cũng dành trả tiền, cứ hết tiền là con nhỏ đưa cho nó tiếp, chưa bao giờ thằng Tạo thấy mình có phước như vậy, có hai cái cô gái xinh đẹp sang trọng lại khoái dụ, còn cho nó tiền xài nữa, đúng là năm nay Đào Hoa chiếu mạng mà. Có điều hai chị em con nhỏ này dâm quá, ngày nào cũng bắt nó chơi đến sạch khí, chơi không nổi mới thôi, sức trai 17 dồi dào nhưng phải có lúc cạn chứ. Đến một hôm ...

Tạo đến chơi, con Linh có chuyện phải vào trong, bỏ thằng Tạo ngồi ngoài phòng khách một mình với bà Ngoại già nua của nó. Thằng Tạo thấy bà cụ cứ nhìn nó hoài, mắt nheo nheo như cười cợt, miệng lẩm bẫm câu gì đó. Nhìn cái miệng bà cụ, nó có cảm giác quen thuộc lắm, cái miệng này ... , nó bước tới gần, kê sát lỗ tai coi bà cụ lẩm bẫm cái gì ..., lúc đầu nó nghe không hiểu gì hết, nhưng dần dần nó nghe bà lặp lại nhiều lần mấy tiếng ... cặc tốt cặc tốt ... uống sữa uống sữa. Bật ngửa người ra, thấy bà cụ vẫn cứ nhìn nó với đi mắt lơ lơ nhưng thèm khát, cái miệng này, ... cái miệng này, ... , nó chột hiểu, kinh hoàng thằng Tạo giựt lùi lại, lăn ra bất tỉnh cái đùng.

Xong chuyện, bước ra ngoài phòng khách, thấy thằng Tạo bất tỉnh nhân sự là con Linh đã biết chuyện gì rồi, đây đâu phải lần đầu đâu. Vậy là phải tốn công đi chài thằng khác kiếm sữa cho Ngoại rồi, hồng có là bà chết mất.

Thằng Tạo kể tới đây, cả bọn cười rần làm nó quê quá.

- Hèn gì thấy con nhỏ là mà sợ hết hồn.

- Cả tuần sau tao mới tỉnh hồn đó tụi mày, kinh hoàng thiệt, nhớ tới tao còn rùng mình rợn tóc gáy nè.

- Cũng đâu bằng chuyện của thằng Tòng.

Thằng Tòng đỏ mặt, nhưng cũng bắt đầu kể lại chuyện xảy ra hồi tuần trước.

Phần 3: Thằng Tòng Bắt "Bò Lạc"

Ụn ... ụn ... ụn ụn.

Thằng Tòng rồ ga chiếc 67 vài lần, rồi rú ga phóng xe vọt cái ào, làm giựt mình đám nhỏ đứng chơi "tạt lon" gần đó. Ra tới đại lộ Phan Thanh Giản là nó chồm mình tới trước, ép sát người xuống bình xăng, phóng xe chạy ào ào ra về "yên hùng xa lộ". Áo dài tay, vạt bầu, phạch ngực, quần ống loa mòn đầu gối lại hơi bạc màu, thằng Tòng diện rất đúng điệu dân chơi học sinh. Nó có biệt danh là Tòng Xóm Gà, không phải vì ham nuôi gà, đá gà hay là có đam mê thứ gì có liên quan tới con gà, mà bởi trước mặt đám con gái nó có dáng điệu y hệt con gà trống trước bầy gà mái. Phương châm sống của nó thấy gái là phải "dê" - sống không dê thì trời tru đất diệt - nó thường nói như vậy một cách tự hào. Với thân hình cao lớn, khỏe mạnh, cái miệng dẻo dẻo, khuôn mặt lại hao hao giống Alain Delon, thằng Tòng rất đất đà, mấy con nhỏ trong xóm chơi lúc nào hồng được nhưng nó chỉ khoái ăn vụng, và ăn giựt mà thôi. Hôm nay chiều thứ sáu, đi học về quãng cặp, nó đi kiếm "bò lạc" học sinh.

Gần tới cổng trường Gia Long, Tòng Xóm Gà giảm tốc độ chạy tà tà, mắt láo lia tìm kiếm, quẹo phải Duy Tân trên đường tới trường Luật nó nhìn thấy một cái "củng" học sinh lạc loài. Tòng thắng xe chạy chậm lại, quay mặt liếc nhìn, rồi, "trúng mánh" nó nghĩ thầm:

- Sao đi có một mình vậy em ? Lên xe anh chở về nhà dùm cho.

- Hứ, ai thèm nói chuyện với bọn con trai thúí mấy người.

Cái mặt quạu quọ này chắc mới bị thằng nào cho "leo cây" đây, mà thằng nào ngu vậy cà, con nhỏ cao ráo trắng trẻo, có nét lai lai nữa, đẹp chết mẹ luôn, kệ nó ai bỏ thì mình "vớt đẹp".

- Ý, anh mới tằm mà, đâu có thúí.

- ...

- Nè, có chuyện gì mà giận quá vậy, lên xe anh chở đi chơi.

- ...

- Đi ra Nguyễn Huệ ăn kem nha, hay lại Nguyễn Bá Tòng ăn chè đậu đỏ bánh lọt nha.

- Hồng thèm. Đói bụng rồi, thèm ăn phở Pastuer thôi.

Á há, nó ngồi hai bên, lại ôm eo ết mình, lại cạ cạ cặp vú mềm mại nữa, trúng mánh tối nay rồi.

- Anh tên Tồng, còn em tên gì hả ? Học trường nào vậy?

- Hân, học Mary Curie.

- Sao đi bộ có một mình vậy?

- Nó hứa chiều nay ghé trường chở em đi "nhót" sinh nhật nhà bạn, mà nó cho em "leo cây", cái đồ cà chớn.

Đưa nó đi "nhót" là không được rồi, chưa đủ 18 tuổi, thôi đi ăn rồi tính tiếp.

Làm một châu phở Pastuer no bụng, tính đưa em ra Bạch Đằng hóng gió rồi tìm cách "đưa em vào Hạ", con nhỏ đã gợi ý trước.

- Về nhà em chơi đi, ông bà bỏ hôm nay không có ở nhà.

Vậy tối nay "ấm cặc" rồi, con "bò lạc" này chịu chơi thiệt, đúng điệu dân Mary Curie mà.

o o o

Queo vô đường Tú Xương, Tồng dừng xe trước một biệt thự rộng lớn, kín cổng cao tường, Hân xuống xe mở cổng cho nó vào. Dựng chiếc Honda trên nền sỏi trắng, Tồng bật tiếng khen:

- Chà chà, nhà Hân sang và đẹp quá.

- Gia đình em ở đây mấy đời rồi, anh vô nhà chơi, ba má em hôm nay không có ở nhà.

Theo sát sau lưng con nhỏ, Tồng chồm chồm hít hít mùi thơm tỏa ra từ mái tóc thề, thì thầm hỏi nhỏ:

- Sao nhà vắng quá vậy, anh chị em đâu hết rồi.

- Em là con một mà, còn mấy người làm họ ít lên nhà trên lắm.

Nghe tới đây, thằng Tồng khoái chí, giang hai tay ôm eo Hân kéo sát vào người, cuối đầu hôn nhẹ lên má lên vai em, thấy con nhỏ để yên nó lấn tới, đưa hai bàn tay lên cao nắm bóp hai gò bồng đảo lúc này cũng bắt đầu phập phồng theo hơi thở nhanh dần của con Hân. Bóp nắm một hồi, nó cởi dần các nút áo thò tay vào phía trong, miệng hôn vú bóp, thằng Tồng gợi hứng con Hân từng chút một. Cởi hết các nút áo, hai tay nó đưa dần xuống bụng tìm cách cởi bỏ "cái mừng xòe" con Hân đang mặc trên người xuống. Chiếc váy vừa tụt xuống đất là bàn tay phải của thằng Tồng đả bụm trọn mu lồn em, ve vuốt, mân mê, khảy khảy nhẹ nhàng. Con nhỏ này "chì" quá ta, Tồng ngẫm nghĩ, bây giờ mà vẫn còn khô ran, chưa ướt đáy quần xì. Đầu cúi xuống hun má hôn môi, tay trái ôm ngực em dùng hai ngón tay se se chiếc núm vú, Tồng thò bàn tay phải vô trong chiếc quần xì líp, xoa nhẹ lên mu rồi vạch đám cỏ non mượt mà rậm rạp, lòn

lách ngón tay giữa cho vô hang vừa móc vừa thụt khoan thai dịu dàng gợi hứng. Cảm giác được con Hân run nhẹ từng hồi, thằng Tòng thâm nhủ, phải vậy chứ, bộ lồn em bằng sắt sao mà móc hoài hồng nứng.

Con Hân chột lách người thoát khỏi vòng ôm của thằng Tòng, chân vượt đôi săng-đan, bước qua chiếc váy, tay lòn ra sau lưng cởi nịt ngực, nó bước đi vài bước rồi quay mình với tay lấy chum nhỏ tưới trên bàn, ngồi dựa ngửa chằng hẳng trên chiếc sa-lông đặt giữa phòng, tay bụm lồn vuốt vuốt, lè lưỡi liếm quanh hai mép, bằng ánh mắt có đôi cười cợt, con nhỏ ngó thằng Tòng như chọc quê, như mời mọc. Thằng Tòng cười cười hiểu ý, cởi lẹ chiếc áo sơ-mi quăng xuống đất, nó bước nhanh tới, quì gối giữa hai chân thân vệ nữ dùng tay cạ cạ hồi lâu lên xuống cái rãnh lồn lộ ra bên ngoài chiếc quần lót. Tuột nhanh cái quần xì vớng bặn ra khỏi chân con Hân xong, hai tay vạch cở tìm hang, thằng Tòng bắt đầu bú liếm cái lồn lai Tây. Dù rất ít khi dùng chiêu này với mấy con nhỏ bán hàng rong, gánh nước mướn trong xóm, Tòng cũng đã nhiều lần được các bà chị nuôi của thằng Tường tôn tẩn truyền dạy, nên kỹ xảo bú lồn không xa lạ gì với nó. Chúi mũi vô bú liếm một hồi thì nó quen dần cái mùi khai khai nồng nồng từ trong cái hang sâu thẳm – cánh cửa của thiên đường mà cũng là cửa vào địa ngục - nhìn con nhỏ nằm dựa ngửa phê phê Tòng càng hứng chí chăm chỉ thực hành đủ mọi "tà chiêu" nó học được từ các bà chị nuôi lên hai miếng thịt tai tái bóng lưỡng lại thoang thoang mùi phô-mai thú vị.

Thằng Tòng vừa đứng dậy cởi lẹ cái quần dài thì con Hân mở mắt, đưa tay nắm chặt ngọn "nhất dương chỉ" lúc này đang vận dụng đến 12 thành công lực dương cung thẳng băng.

- Ngoài này chơi không có "đã", lỡ ai bước vô bực mình lắm, anh theo em vô phòng trong đi.

Tay vẫn nắm chặt con cu, Hân kéo thằng Tòng vô phòng trong, khóa chặt cửa lại.

Phòng ngủ của Hân trang hoàng rất thanh lịch, ánh đèn vàng yếu ớt hòa cùng màu xanh nhạt rất dịu mắt, phòng treo đầy tranh chân dung các diễn viên điện ảnh Pháp, sát góc là chiếc giường nệm trải "ra" trắng tinh - bãi chiến trường của trước giờ khai pháo. Ôm hôn thằng Tòng âu yếm rất đúng "gu" Tây, Hân thỏ thẻ:

- Anh Tòng chơi có dai hông, em không thích loại con trai "nửa đường hạ mã" đâu à nha.

- Chỉ sợ lát nữa em năn nỉ ỉ ôi xin tha thôi; hồi nào tới giờ anh chưa từng "gãy gánh giữa đường" bao giờ, tối nay em chết với anh một cửa "tứ" rồi.

- Hồng biết ai chết trước à ghen, em thích chơi kiểu thôi, anh có rành hông vậy?

- Anh rành như Hùng Cường vô sáu câu vọng cổ vậy, tối nay anh dụ em đúng 36 kiểu, chịu nổi hông ?

Ở đó mà 36, em đẹp như vậy tối nay anh phải chơi đủ 72 kiểu mới hết nứng cật, Tòng tự đắc.

- Anh nè, bữa hôm con bạn cho mượn một cuộn phim con heo, có cái màn "chuốt viết chì trong đêm tối" độc nhất vô nhị, đã lắm, em khoái quá chừng mà chưa có thử, tối nay tụi mình chơi thử nha.

- Cái gì mà là "chuốt viết chì", là sao vậy?

- Em biết anh không biết mà, vậy nè ..., kiểu này dành cho con gái, anh chịu em trước nha, rồi anh muốn sao em cũng nghe lời hết, chịu em đi, rồi anh có muốn ... em cũng chịu theo nữa.

Chơi gì mà kỳ vậy, làm sao tao sướng được, thôi kệ cho nó chơi trước đi, rồi mình bắt nó cho thử cái lỗ thứ hai, thấy trong phim tụi nó chơi hoài mà đâu có con nào cho mình thử, bữa nay gặp một em chịu chơi quá cỡ, phải thử mới được, thằng Tòng lắm nhảm.

- Không được hứa lèo à nha, em chơi xong là anh thử cái lỗ dưới à, không có chạy nha.

- Sức mấy mà chạy, em cũng chưa chơi như vậy bao giờ, chắc đau lắm, nhưng hổng sao, em có mua sẵn hũ vaseline trên bàn kia.

Theo con Hân tới giường, Tòng cởi đôi vợ còn vướng trong chân, nằm dài xoắn hai tay lên phía trước chờ đợi. Đã chuẩn bị sẵn, Hân lấy đồ nghề dấu trong ngăn tủ ra, bịt mắt thằng Tòng bằng miếng vải đen, khóa chặt hai tay bằng còng số 8 lên thành giường sắt, còn hai chân nó dùng dây vải mềm buộc chặt; không mấy chốc thằng Tòng bị trói hai tay hai chân dang rộng nằm chàng hảng trên giường. Hồi lâu không thấy động tĩnh gì hết, Tòng mở miệng:

- Sau lâu quá vậy em, anh lạnh cặc rồi nè.

- Anh đợi em chút xíu.

Tiếng con Hân như từ xa vọng lại, rồi một bàn tay cầm con cu thằng Tòng bắt đầu sụt, đợi hơi cứng cứng nó đưa vô miệng ngậm, bú nút nhịp nhàng theo nhịp thụt của bàn tay. Nhớ tới thân hình thon thả, làn da trắng muốt với những cộng lông măng mượt mà như tơ, nhớ đến hai cái vú sừng trâu vảnh ngược, hàng lông đen chải tủa gọn gàng bao bọc hai múi thịt nồng nồng còn tươi rói, thằng Tòng nứng hết biết, con cu cương cứng hết ga. Như biết ý thằng Tòng, con Hân thôi bú, nó choàng hai chân qua hông Tòng, cầm con cặc chĩa thẳng vô lồn, nhấn nhẹ cho cái đầu lọt trọn vô hang, không cần lấy thế, con Hân hạ đít ...

Đang nằm phê phê ngổng ngọn "nhất dương chỉ" cho em "chuốt viết chì", cái đít to bè hạ mạnh xuống cái ạch làm thằng Tòng muốn tắt thở, chưa kịp thở lấy hơi thì "cái đồ chuốt" đã ngậm "cây bút chì" của Tòng liên tục chuốt lên chuốt xuống dồn dập. Vài mươi giây sau, thằng Tòng mới tỉnh hồn, quen dần với sức nặng của cái đít to bè đầy mở, đầu óc trở về với thực tại, nó nhớ đít con Hân thon gọn chứ đâu có tè bè vậy nè, còn hai cái đùi nữa, nó trắng nõn dài muột thon thả chứ đâu bự dữ vậy, thằng Tòng mở

miệng nói đứt đoạn theo nhịp lên xuống của "cái đồ chuột":

- Hân ... Hân ... em ... em ...

- Em làm sao anh?

Tiếng con Hân dịu ngọt vọng lại từ hướng cái ghế bành trong phòng làm Tông sức tỉnh, nó hoảng hồn:

- Em ở đâu vậy?

- Em ngồi đây đợi tới phiên mình nè.

"Tới phiên" ... chết cha mình rồi, thằng Tông đau khổ.

- Vậy ai đang chơi anh đây?

- Bạn em chứ ai, anh ráng chịu nó à nha, anh mà "ra" trước nó là chết với em.

Tiếng con Hân vẫn ngọt lịm, nhưng giờ đây sao nghe sắc cạnh quá làm thằng Tông lo lắng, kệ mẹ nó, con nào thì con, có đồ chơi là được rồi. Nghĩ vậy, nó nằm yên thụ hưởng sự khít khao của "cái đồ chuột" đang đang bông bênh trên háng nó, mập mập mà cũng "bót" quá ha, hồng biết hình dạng nó ra sao nữa. Hơn mười phút, thằng Tông vận công gông cu ứng chiến thì cuộc chiến tàn, con nhỏ phía trên thua trước, gục mình ngã đè cặp vú bành ki xuống đầu làm nó muốn ngeet thở. Rồi tấm khăn đen che mặt được cởi ra, Tông chớp mắt vài cái định thần mới nhìn rõ, nó hết hồn hết vía.

Ngồi trên mình nó đang thở hổn hển là một con nhỏ mập xập chuồng heo, mập hết biết, như một bao gạo chỉ xanh, cặp vú chảy dài còn chừng nữa tắc là tới rún, mặt tròn đong mở như cái bánh bao, đang nhìn nó cười cười. Xung quanh đứng ngồi một bầu con gái lớn nhỏ mập ốm đủ hết, đứa nào cũng chỉ có bộ đồ lót trên người, có đứa còn trần như nhộng, còn con Hân ngồi dựa giữa trần truồng trên chiếc ghế bành trên tay cầm cây thước nhỏ. Đứng dậy bước tới giường, khoác tay cho con bạn bước xuống, ngồi nghiêng bên mép, con Hân cầm cây thước khuêu khuêu thằng nhỏ, nhìn Tông cười tươi tắn:

- Hôm nay em cho anh chơi "lồn chùa" đã luôn nghen.

Nó gằn mạnh ở hai chữ "lồn chùa", nhưng lúc này thằng Tông đâu có hiểu ý, bữa nay đúng là "trời hại người gian" như mình, nhưng nó cũng ráng sừng cổ ra điệu ngon lành.

- Hồng thềm chơi, rồi làm gì được tui.

- Anh hồng chơi cũng được, em đánh gãy cây thước này rồi thả anh ra.

Giọng con nhỏ vẫn dịu dàng ấp áp, mày lấy củi tạ uýnh tao cũng hồng chết chứ sá gì cây thước có chút xiu mà cũng đem ra nhát ma, định mở miệng nói nhưng nhìn nụ cười bí hiểm gian ác của con Hân, nó giật mình, chẳng lẽ nó ..., nhìn tay con nhỏ cầm thước vẫn tiếp tục khêu khêu ..., thằng Tông giật bắn người, sợ muốn té đái.

- Ê ... ê ... chẳng lẽ em định ...

- À há.

Con Hân gật đầu, miệng vẫn tủm tỉm cười.

- Vậy anh chịu thứ nào, "lồn chùa" của em với đám bạn, hay cây thước nhỏ xíu này.

Đến nước này thằng Tòng còn biết chọn gì nữa, nó ráng gượng cười, một nụ cười nịnh đầm:

- Em đẹp như vậy, anh có lủng gối tối nay cũng ráng chịu em tới mức luôn.

- Bữa nay em thua cá độ với tụi nó rồi, anh phải phục vụ xong hết tụi nó mới tới phiên em.

Ôm thằng Tòng, hôn lên môi cái chụt, Hân lấy lòng:

- Anh khát nước rồi phải hông, em lấy nước cho anh uống rồi tụi mình bắt đầu cuộc chơi, đừng có bỏ chạy mà biết tay em đó.

Uống xong ly nước, chưa được bao lâu con cu nó cương cứng trở lại dưới những bàn tay cái miệng của bầy con gái. Đến nửa đêm, thằng Tòng được cởi trói, nhưng lúc này mệt muốn đứt hơi làm sao mà tháo chạy được, vả lại giờ này đang giới nghiêm, đi bậy đi bạ ngoài đường đâu có được, nên nó tiếp tục phục vụ bầy con gái quỉ quái. Nó biết trong nước uống có thuốc kích thích, nhưng khát quá biết làm sao bây giờ, vả lại không "cương" lên là không được với bọn con Hân. Suốt đêm tụi con gái quần nó bò lê bò càng, bắt nó chơi không biết bao nhiêu là kiểu, nhiều kiểu nó chưa nghe ai nói đến bao giờ, riêng con Hân vẫn không cho nó đụng tới. Gần sáng tụi nó trói Tòng lại như cũ rồi lẳng lặng bỏ đi ngủ, để lại một mình Tòng với con Hân trong phòng. Dùng khăn lạnh lau vầng trán đầm mồ hôi hột của Tòng, con Hân bắt nó uống nước tiếp, rồi thỏ thẻ, càng thỏ thẻ chừng nào nó càng cây nghiệt chừng ấy, bây giờ thằng Tòng đã hiểu.
- Hồi hôm anh có nói chưa chơi lỗ thứ hai bao giờ, muốn thử với em, bây giờ em cho anh thử trước, nếu khoái chút nữa muốn gì em cũng chịu hết.

Có một cái lỗ mà đầu gối nó muốn rụng, thêm lỗ nữa chắc nó liệt luôn, định mở miệng xin tha thì cửa phòng bật mở, một đứa con gái bước vô, giọng khàn khàn nói với Hân:

- Tối phiên em phải hông chị?

- Ủ, sài ít ít thôi, ráng dành cho chị chút đỉnh.

Còn đang ngỡ ngàng, con cật thằng Tòng bị con nhỏ mới vô nắm chặt, kê miệng nó khởi đầu bú. Ra khí cả đêm, nhưng thuốc kích thích đang rút hết sức lực gần tàn của thằng con trai mới lớn tập trung về cái đầu cu, dù mệt muốn tắt thở thằng Tòng cũng cảm thấy được sự điệu nghệ trong kỹ thuật bú cật của con nhỏ mới tới, phải nói là chuyên nghiệp, chưa bao giờ nó gặp trong đời. Nằm yên nhắm mắt, thằng Tòng mặt kê tới đâu thì tới, có bao nhiêu khí cúng cho tụi nó hết cho rồi, có muốn giữ lại cũng không được với cái miệng của con này. Tối chừng nó leo lên nắm cật đứt vô chơi

thằng Tòng mới giựt mình, đầu cu nó đâm vào cái lỗ gì có chút xíu đau muốn tuột da non, mở mắt chăm chú nhìn mặt con nhỏ dưới ánh đèn mờ, Tòng thấy một khuôn mặt bì bì son phấn, góc đầu nhìn xuống hạ thể nó kêu trời kêu đất, con nhỏ đang "chuốt viết chì" bằng cái lỗ thứ hai, có điều con này không có lỗ thứ nhứt, trước mặt nó là một "thằng em" bự chẳng cong queo. Hồn vía lên mây, thằng Tòng than trời trách đất, hổng biết nó làm gì nên tội mà giờ này gặp phải em pê-đê nè trời.

Bắn dòng sức lực cuối cùng vào miệng "em" con trai, thằng Tòng ngất xỉu.

Không biết bao lâu thì nó tỉnh giấc, ngoài cửa sổ trời đã chạng vạng, đèn đuốc trong phòng lúc này đã bật sáng trưng, con Hân vẫn ngồi tươi tỉnh trên chiếc ghế bành, thân thể trần truồng trắng trẻo nõn nà khêu gợi, tay cầm ly sữa nóng uống nhâm nhi, trên bàn nhỏ có ổ bánh mì không nho nhỏ.

- Tỉnh rồi hả anh, anh cũng chì thiệt, tụi bạn em đưa nào cũng ê càng hết trơn.

Thấy tay chân được cởi trói, Tòng lồm khồm bò dậy, bỏ chân xuống đất định bước đi thì quị ngã, bò dậy Tòng nhìn con Hân dò xét. Ngọt như mía lùi, con Hân thỏ thẻ:

- Cả đêm em đâu được chơi cái nào, nứng muốn chết nè, bò lại đây dụ em một lần rồi tụi mình giã biệt đi anh.

Vừa nói con Hân một tay se se núm vú, tay kia vuốt ve hàng lông đen rồi banh hai mép lộ vùng thịt đỏ ao mồi mọc, lè lưỡi nó liếm mép, vừa khiêu khích vừa thềm thuồng. Vừa nhìn thấy là thằng Tòng sáng mắt, còn bao nhiêu sức lực nó vừa lết vừa bò, cái món nó thềm thuồng từ tối tới giờ đang bày ra trước mặt, "pi" nhiều thì pi nó nhất định phải ăn tươi nuốt trọn cái món này. Lê lết rồi thằng Tòng cũng bò tới chiếc ghế bành, hai tay vịn gối con Hân nó chống mình ngồi dậy, ngược mắt nhìn em nụ cười méo xẹo, tay trái nó run run ve vuốt vùng thịt non rồi lấn dần lên phía háng, tay phải dùng ngón cái nhét vô lỗ con nhỏ thì thụt, ngón trở khều khều cái mồng, thấy con Hân nhắm mắt phê phê nó rút vội tay phải ra, ... thò chụp nhanh ly sữa nóng, tay trái chụp ổ bánh, lăn mình qua một bên uống lấy ăn để, sợ con nhỏ tỉnh mình giựt lại...

o o o

Cười bò lăn bò lóc một hồi, thằng Tào mới nói:

- Vậy là mấy đả "láp đít" với thằng pê-đê rồi, sướng hông mậy?

- Con cu của tao đến bây giờ cũng còn rất bồng đỏ ửng nè, trầy trụa tùm lum, ở đó mà sướng, tao khuyên tụi bây đừng thử cái lỗ đó, cái gì trái với tự nhiên coi bộ hổng êm rồi, bây giờ con nào cho vàng biểu thử tao cũng xá ba xá, một lần tao tổn tới già luôn.

- Rồi sao nữa, nó thả mảy về hả?

- Đâu có dễ dàng như mày tưởng, là vậy nè ...

o o o

... ngồi im nhìn thằng "dê lạc" mới bắt hồi hôm ngấu nghiến ăn, Hân thấy buồn cười, cho đáng đời bọn đàn ông thúì, muốn có "lồn chùa" chơi thì tao cho chơi một "chùa lồn" luôn.

Ăn hết ổ bánh mì không, uống xong ly sữa Ông Thọ nóng, sức lực phục hồi chút đỉnh, Thằng Tòng ngồi dưới đất nhìn con Hân mà nói:

- Anh chịu thua rồi, em muốn xử sao cũng được, nhưng em và tụi bạn, anh thấy ai cũng là học sinh, dáng cách đàng hoàng, sau lại thù ghét con trai tụi anh quá vậy, anh công nhận mình khoái "bò lạc", nhưng anh đâu có ép buộc hay gài bẫy dụ dỗ ai đâu, cả hai bên cùng thích cả mà.

Nhìn thằng con trai, Hân cười buồn, chậm rãi kể ...

... hai năm về trước, mười sáu tuổi Hân xinh đẹp trong trắng ngây thơ, yêu một tên Sinh viên trường Luật hơn mình nhiều tuổi. Đang tuổi học sinh Trung học, được thằng Sinh viên Đại học theo tán tỉnh Hân tự hào lắm, tự hào về nhan sắc trời phú cho mình. Một hôm Hân được thằng bồ chở đi chơi sinh nhật nhà một người bạn...

... để Hân ở lại một mình, thằng bồ bỏ lên lầu, nói có chút chuyện. Tiếng nhạc sập sình, thêm vào vài ly cốc-tay làm đầu óc Hân như quay cuồng, trong ánh đèn mờ nhiều cặp ôm eo dưới điệu nhạc si-lô, đầu đó vài đôi ôm nhau xà nẹo, khói thuốc mịt mù làm con nhỏ khó thở, phải ngồi xuống chiếc ghế dài nghỉ mệt, bên cạnh nó một cặp trai gái đang âu yếm, họ làm gì, thẹn thùng Hân đâu dám ngó. Cách ăn chơi này xa lạ với tuổi nhỏ học sinh của nó, nhưng tới đây rồi nó đâu muốn mọi người coi mình như đứa trẻ con, nhảy vài bản với mấy thằng con trai, uống vài ly nước Hân đã thấy mình lâng lâng. Đang miên man nghỉ ngơi, thằng bồ từ đâu xuất hiện, choàng tay ôm Hân đặt lên môi nụ hôn dài.

- Em thích không?

- Thích, nhưng mệt quá em muốn đi về sớm.

- Ngồi chơi chút nữa anh đưa em về, để anh đi lấy nước cho em uống.

Uống cạn ly nước, Hân tựa đầu lên vai hắn nằm nghỉ.

Chừng đâu mười phút, cả người Hân nóng bức khó chịu vô cùng, ngược mặt nhìn lên thằng bồ, chưa kịp nói, miệng nó đã được đầu thằng bạn trai phủ kín, bộ ngực vừa như được xoa nắn dịu êm. Chẳng mấy chốc chiếc áo đang mặc được cởi ra giải tỏa bớt nhiệt độ ngày một dâng cao trong cơ thể nó. Cái đầu thằng bạn trai lúc này đang gục xuống hôn hít nhai nhai nếm vú đang cứng lên sừng sừng, vú bên kia cũng được nắn bóp liên hồi. Ảnh hưởng của thuốc kích thích đang hoành hành trong cơ thể nó, nhưng Hân cũng ráng theo thào:

- Đừng anh, đừng ...

- Em không muốn hả?

Lúc này Hân thực sự không biết gì hết, lý trí non kém của nó đã bị ly nước thuốc chi phối mất rồi.

- Chỗ này đông người quá ...

- Anh đưa em lên phòng trên.

... đẩy Hân ngã lăn ra giường, nó đưa tay cởi nhanh chiếc jupe, kéo lệ cái quần sì con nhỏ xuống, rồi gục đầu vô kích thích. Hết biết gì, Hân nằm đó lăn lộn đợi chờ giây phút trọng đại trong cuộc đời con gái của nó, nó chỉ biết an ủi rằng anh ấy cũng yêu mình.

Đau nhói, nó bật la, mở mắt...

Giữa háng nó, thằng bạn trai đang hì hục nắc, khi chậm rãi khi liên hồi...hai chân dang rộng ... gác cẳng qua vai ... bì bạch hai hạ thể phập phồng lên xuống ...

Đau thì có đau, nhưng Hân thấy "đã" không chịu được, chỗ ngứa ngáy nãy giờ đang được đâm thọc liên tu bất tận... nó nghiêng mình ... nó chống đít ...

Rồi một luồng khí nóng bắn sâu vào người Hân, kéo theo sau một luồng khoái cảm thoát ra từ cơ thể căng tròn của tuổi mới lớn.

Mệt mỏi, ...ê chề, ...đau đớn, Hân nằm thêm thiếp.

- Ê, Thái tao chơi ké được hông mậy?

- Còn phải hỏi, "lồn chùa" mà, thằng nào còn sức cứ nhào vô.

Nghe tiếng thằng bạn trai, Hân mở mắt nhìn, xung quanh phòng bây giờ đầy bọn con trai, có đứa ở trần, có đứa trần truồng trùng trục, "lồn chùa" ... "lồn chùa" ...

Chưa kịp mở miệng, cái lồn đã bị con cặc thằng đàn ông xa lạ lấp đầy, ú ớ nó nhói đau không mở miệng được, ... đau ở hạ thể đang bị đập nghe bành bạch, ... đau ở trong lòng bởi hai tiếng "lồn chùa" của thằng con trai lần đầu nó biết yêu ...

Bắn dòng khí lên người con Hân, thằng con trai nói:

- Nhào vô tụi bây, con này thịt da mát rượi "đã" hơn con hồi nãy nhiều, con mà thằng Thăng mang tới đó, nghỉ mệt một chút rồi tao qua bến làm tiếp "sái" nhì, lâu lâu mới được hai cái lồn tở. Ráng chịu nha em gái, ai biểu nhỏ mà học đòi ham vui sớm chi cho khổ, hông sao đâu, bữa nay tụi anh chỉ có hơn hai chục thằng, thằng chơi hai ba cối, chia đều hai em, chắc mỗi em chịu vài chục thôi.

Vỗ vỗ cái lồn con Hân, thằng con trai đều giả cười lớn ...

- ... đêm đó em trúng thuốc kích thích, bị bọn con trai đụ suốt đêm, mai mà có thêm một con nhỏ ở phòng bên, nếu không chắc em chết, tụi nó cứ xoay tua một thằng chơi

mấy bận. Rồi đến sáng tụi nó đem quăng em ngoài công viên, cũng nhờ mấy bà quét đường chở vô nhà thương, em mới còn sống tới hôm nay.

- Rồi em đâm ra hận tụi con trai bọn anh luôn?

- Em và tụi bạn đũa nào cũng có chung hoàn cảnh tương tự, thanh toán thẳng bồ xong, tụi em chơi vậy trả thù đời.

- Bây giờ em tính sao?

- Thường thì tụi em chỉ cho anh cái quần sà-lỏn rồi quăng ra đường, đem xe bán lấy tiền mua son phấn. Hôm nay em ăn chay, lại thấy anh dễ thương, em tha cho anh về tự nhiên đó.

o o o

Nghe dứt chuyện, cả bọn ngồi im trầm ngâm ngẫm nghĩ.

- Mà y có gặp lại con Hân hông?

- Thấy thương nó, nên tao nán lại nói chuyện một hồi, nó cũng thích nên cho tao địa chỉ, dặn bữa nào tới chơi, nó đái.

- Đái gì vậy mậy?

- Có trời mà biết, chắc nó hồng chơi tao như bữa hôm rồi.

o o o

"Ai ăn chuối chưng bột báng nước dừa hông", tiếng rau hàng ngọt lịm làm tụi nó nổi máu ăn hàng. Làm xong mỗi thằng hai chén, thằng Tường nói:

- Nè Tài, chị Xuyên nhắn mày tới bả chơi, thứ tư chỉ nghỉ ở nhà một ngày đó.

- Tao cũng đang muốn kiếm chỉ học thêm kinh nghiệm đây, từ bữa tụi mày dẫn tao tới đó "khai cu" tới giờ tao vẫn còn ầm ức.

- Ầm ức cái gì?

- Bữa đó tao với chỉ đâu có làm gì đâu.

- Ủa, vậy là mày cũng còn chết nhác, chưa dám chơi hả.

- Hồng phải, tao với chị Xuyên chưa có gì, nhưng tao tự "mở mắt" tao rồi.

- Mày sạo mậy, tự mày "mở mắt" không cần chị Xuyên, tao không tin rồi đó.

- Thiệt mà, cũng chỉ tình cờ thôi, vậy nè ...

Phần 4: Ngày "Khai Cu" Của Tài Lực Sĩ

Lực sĩ ở đây là "lực sĩ Viện Bài lao" vì nó cao lêu khêu, lại ốm cà tong cà teo, dáng đi vòng kiềng như anh chàng cao bồi Lucky Luke của truyện hoạt họa bằng tranh. Thằng Tài là con một của ông Thủ khoán Thu giàu có trong xóm, hiền lành và học rất giỏi; vì được cha mẹ cha mẹ chăm sóc quá kỹ nên đến giờ này mà nó vẫn chưa biết mùi đời. Năm nay 17 tuổi thằng Tài mới được cha mẹ thả lỏng một chút, cho phép nó lang thang ngoài xã hội để học khôn. Phải năn nỉ ỉ ôi, đái vài châu ăn, Tài mới được mấy thằng bạn trời đánh bầy búa hứa dẫn tới gặp mặt mấy bà chị nuôi của thằng Tường mà

học cách chơi bời. Hôm nay là ngày trọng đại của nó - "ngày khai cu".

Vừa bước chân vô nhà chị Luyến, cặc dái thằng Tài chạy lộn xộn hết trơn, nó hồi hộp, nó bồn chồn, nó lo lắng.

- Chị Luyến, em dẫn thằng Tài tới cho chị "mở mắt" nè.

- Chà, mặt mũi thư sinh hiền hậu, tướng tá ngon lành, cái tướng "roi roi" này là "thầy đụ" à ghen; làm gì mà lấm la lấm lét vậy em trai, lại gần đây cho chị khám cu cái coi.

Chân nọ đá chân kia Tài bước tới gần chiếc sa-lông chị Luyến đang ngồi. Đưa tay khám cu thằng Tài, chị Luyến khen:

- Cặc này có lý à ghen, sao mà nó xiù quá vậy em, bộ sợ lấm hả?

- Dạ.

- Có gì đâu mà sợ, ai mà hồng có cái ban đầu, thằng Tường nó cũng như em thôi; từ từ rồi đâu cũng vào đó, không chừng em còn chơi "chì" hơn nó nữa.

- Dạ, em cảm ơn chị.

- Để chị kêu con Xuyên xuống "mở mắt" em lấy hên, nó mới ra nghề lại còn nhỏ hạp với em hơn, chừng quen rồi tụi chị sẽ huấn luyện em sau.

Nghe tiếng gọi, một cô gái từ trên lầu bước xuống, tuổi độ trên 20 người dong dong cao, cẳng dài, mặt không xấu lắm nhưng son phấn hơi lòe loẹt cái lương, dù vậy vẫn chưa xóa được hết dáng dấp mộc mạc của một cô gái quê vừa bước chân lên Sài Gòn kiếm sống. Liếc mắt nhìn bọn thằng Tài mỉm cười gật đầu chào, cô nàng quay sang chị Luyến:

- Có chuyện gì vậy chị hai.

- Mày đưa cậu em này lên lầu "mở mắt" lấy hên, tao nhường cho mày đó, đừng làm cầu sợ nha mày.

- Vậy là em trúng mảnh rồi, cảm ơn chị hai.

Quay nhìn Tài, cô nàng lên mặt chọc quê nó liền:

- Em theo chị lên lầu làm lễ "khai cu", đừng có sợ, không ai ăn thịt em đâu, tụi này là người nhà cả mà, phải hông Tường?

- Được chị Xuyên "khai nhân" là mày hên rồi, đừng làm tụi tao mất mặt nha mày.

- Từ từ nha chị Xuyên, coi chừng nó "khóc ngoài quan ải" quê mặt tụi em lắm à.

- ...

Nắm tay theo chân cô gái lên lầu, Tài lùng bùng lỗ tai với những lời chọc ghẹo của tụi bạn, nó hồi hộp lo lắng cho lần đầu tiên. Dù vậy nó cũng cảm giác được sự mềm mại và mát lạnh của bàn tay con gái, không có nóng hổi như của con trai. Bóp bóp nhẹ, ngón cái xoa xoa trên mu bàn tay cô gái, Tài dẫn lên một bước đi song song với cô nàng, dù chưa quen với mùi phấn sáp rẻ tiền nó cũng kê sát mặt hỏi nhỏ:

- Da thịt con gái khác với con trai hả chị Xuyên, em thấy tay chị mát và mềm quá.
- Bộ hồi nào giờ chưa nắm tay cô nào hả, tội nghiệp dữ hôn, da thịt con trai con gái khác nhau chứ, thứ nóng thứ lạnh mà.

Buông tay nắm, cô gái làng chơi vòng tay qua phía sau bóp đít thằng Tài một cái, rồi ôm eo nó kéo vô phòng khóa cửa lại. Tay mặt ôm đít kéo sát vô người, cô nàng vòng tay trái kéo đầu thằng Tài xuống thấp đưa miệng hun chùn chụt vài lần trên đôi má còn mặng sữa của cậu trai tơ.

- Tội nghiệp em tui, từng tuổi này rồi mà vẫn chưa biết mùi da thịt con gái, từ từ rồi tui chị sẽ dạy em đủ cách chơi bời, ráng bỏ công luyện tập mai này cho con vợ nó nhờ. Em cởi quần áo rồi leo lên giường với chị.

Bước lại góc tủ, thằng Tài mắc cỡ quay lưng lại rồi mới từ từ cởi đồ máng lên móc, hai tay bụm hạ bộ, nó sượng sùng chậm chạp quay mặt lại phía cái giường. Nó không hiểu sao, lúc ra đi thì hăm hở mà bây giờ nó lại run quá chừng, chỉ dám ngồi me mé ở cạnh giường quay mặt ra ngoài, không dám nhìn thẳng vào thân thể lúc này đã trần truồng như nhộng của cô gái làng chơi.

- Nhìn chị đây nè, bộ sợ ai ăn thịt sao mà run quá vậy em.

- ...

- Nằm xuống đây chị thương.

Vẫn chưa dám quay lại, làm gan Tài đưa tay ra phía sau rờ rờ thám hiểm, đụng gò ngực mềm như bông gòn nó dừng lại bóp bóp xoa xoa, thích thú với những xúc cảm mới - xúc cảm của lần đầu được sờ mó nắn bóp vú đàn bà. Thấy yên tâm, nó từ từ quay đầu lại, vừa thấy khuôn mặt và nụ cười trên môi Xuyên là nó đã bị cô nàng đưa tay kéo đầu chúi xuống cặp bánh bao không có nhưm, loại xe lửa dành cho những thằng chết đói nhiều năm.

- Thích ăn vú sữa không em trai, chị cho em hai trái đó.
- Ừm...ừm...ừm.
- Bú vú chị đi em, ngoan ngoan chị thương.

Tim đang đập dồn dập, máu dồn lên mặt thở không ra hơi, mà thằng Tài cũng tức cười, bự như hai trái dừa xiêm tươi chứ vú sữa đâu mà vú sữa. Nghĩ vậy nhưng nó cũng nghe lời đưa miệng ngậm đầu vú mút chùng chụt như đứa trẻ sơ sinh tới cử đòi ăn.

- Gì mà mạnh quá vậy, phải nhẹ nhẹ dịu dàng, em phải biết con gái thích dịu dàng từ tốn. Ngậm cái núm thôi, mút nhẹ nhẹ rồi dùng lưỡi ve vuốt nó.

Nghe sao thằng Tài làm y vậy, nhưng càng bú nó càng thấy chán phèo có gì đâu mà khoái, vú gì mà dai nhách, càng liếm nó càng cứng, lại còn hồng có chút sữa nào hết, con nít nó bú thì ra sữa ngon ngọt, còn mình bú nãy giờ có ra giọt nào đâu.

- Em bú nãy giờ sao không có giọt sữa nào hết vậy chị Xuyên.

Đang nằm phê phê, chờ giờ ăn thịt ghé tở, Xuyên nghe hỏi cũng bật cười. Đưa tay xoa đầu thằng nhỏ, chồm mình hun nó một cái, rồi nói:

- Ai dạy em bú vú đàn bà con gái là ra sữa đó.
- Thì thằng Tòng, thằng Tường, thằng Tạo đó chứ ai.
- Bú vú chỉ là một trong nhiều cách khơi cảm kích thích con gái thôi, chứ đâu phải trong vú có sữa đâu em trai. Chị thì thích bú vú, còn mấy chị khác người thích hun trái tai, người thích ve vuốt hai đít, mỗi người mỗi ý, mai mốt tới đây thường xuyên học đủ mọi cách rồi tùy theo con gái mà em đem ra áp dụng cho đúng ý thích của họ, chị bảo đảm hông có cô nào vượt khỏi tay em đâu. Em chắc chưa thấy cái lồn tròn méo ra sao hả?

Theo ngón tay chỉ của Xuyên, thằng Tài nhìn thấy một đám lông rậm rạp đen sì như hàm râu Quan Công lúc chạy thoát khỏi trận đánh hỏa công của Tào Tháo, nó cong queo đầy cộm một cục, vung lên cao sừng sừng như cái mào gà trống. Trí tò mò nổi dậy, nó lom khom cúi sát mặt nhìn cái lồn đầu tiên trong đời, hai cái má u cao lên đen sì tái mét, hồng biếc hai hàm răng của nó ở đâu, chắc ở phía trong hai cái mép này, Tài ngẫm nghĩ.

- Chị Xuyên nè, hai hàm răng của nó ở đâu vậy chị, chắc ở phía trong, phải hôn?
- Răng gì em.
- Răng của cái lồn đó, thằng Tạo nó nói lồn có hai cái mông lúc đỏ lúc xanh, trên có hai hàm răng, mỗi lần muốn mò lồn là phải xin phép trước, hông xin phép mà mò đại nó cắn đứt ngón tay.

Nghe cái giọng thật thà của thằng nhỏ, con Xuyên ôm bụng cười ngất, bao nhiêu sự bực mình vì bị mất hứng cũng tan theo tràng cười dòn tan ấm cả căn phòng. Nhìn bộ mặt ngơ ngác của thằng khờ, nó càng không nín được tiếng cười, vói tay kéo Tài nằm xuống bên cạnh, nó chồm dậy ôm đầu thằng Tài hun chùn chụt, chắc hôm nay không ăn thịt ghé được rồi, nó còn khờ quá, bây giờ mà sứt hay bú cặc thằng em rồi bắt nó leo lên chơi chắc mất hứng, thôi để bữa khác tính sau, con Xuyên thầm nghĩ. Tuy hành nghề vũ nữ đã hơn một năm, nhưng con Xuyên còn thật thà lắm, vả lại tụi thằng Tường quá thân quen với cái nhà này, mọi người coi tụi nó cũng như em út, Xuyên không muốn làm thằng nhỏ sợ rồi đâm ra ngán đàn bà con gái, thôi bữa nay đành nằm nói chuyện chơi thôi, để bữa khác thằng nhỏ quen dần rồi "mở mắt" nó sau cũng được.

- Tụi nó nói gạt em thôi, chứ lồn làm gì có răng.

Biết mình bị gạt nhưng thằng Tài cũng bật cười, nó cảm thấy thích bà chị này rồi, bà có vẻ hiền lành và chân thật quá.

- Chị Xuyên lên Sài Gòn lâu chưa?
- Gần hai năm rồi em.
- Quê chị ở đâu vậy?

- Ở tuốt Sa Đéc á.
- Sao mà chị lặn lội lên tới trên này lặn, gia đình chị còn ở Sa Đéc hông, hay cùng với chị lên hết trên này?
- Ba má chị chết sớm, chị còn một bà chị ở dưới quê.

Nhìn nét thư sinh ngơ ngáo của thằng Tài, Xuyên chột tủi phận mình, chỉ cách có mấy năm thôi mà từ một cô gái quê khờ khạo nó biến thành một con vũ nữ sương gió dạn dày. Nằm gối đầu vô ngực thằng bé, Xuyên tâm sự:

- Tại cuộc đời đưa đẩy chị tới đây thôi, cũng tại con chuột mà ra tất cả.
- Tại con chuột?

Tại con chuột chết bầm, tại con chuột mắc gió mắc toi ...

o o o

... Xuyên quăng nôi cơm, ù té chạy lên nhà trên, ngoái cổ lại nó cũng còn thấy con chuột rượt theo. Hồi trưa thấy con chuột bự trong bồ lúa Xuyên lượm khúc cây chọi trúng nó cái bịch, tưởng là chết rồi, định chút nữa anh Hai ngủ trưa dậy Xuyên nhờ bắt dùm vì Xuyên sợ chuột lắm. Ai ngờ vừa vo gạo nấu cơm thì thấy nó lú đầu từ trong ngách bếp nhìn Xuyên như căm thù lắm vậy, con chuột bự chẳng no tròn, râu của nó cong queo chìa ra phía trước nhìn Xuyên chít chít kêu. Đuổi vài lần nó không chịu chạy như loại chuột thường là Xuyên hết hồn, trong cái đầu giàu tưởng tượng của nó, Xuyên cho là đang gặp con chuột đã thành tinh, đang kiếm Xuyên để trả thù, sợ quá nên nó chạy lên nhà trên kiếm anh Hai cầu cứu.

Tông cửa vô phòng Xuyên nhảy vọt lên bộ ván ngồi chồm lên mình ông anh rể ngoái đầu nhìn ra cửa, con chuột cũng rượt theo tới nơi, nó đang ở trên cái ghế chồm chồm hai chân trước lên kêu chít chít như sắp sửa hô biến hóa phép để trả thù. Sợ quá Xuyên nằm sát xuống ôm cứng ông anh rể, miệng la oai oải:

- Anh Hai, anh Hai thức dậy.

Đang thiu thiu ngủ trưa, vừa mơ mơ màng màng, thằng anh vợ thấy có vật gì nặng quăng đè lên bụng, rồi ôm nó chặt cứng. Chưa kịp hoàn hồn tỉnh giấc, nó đã nghe tiếng ai la hoảng như đang cháy nhà, hoảng hồn nó tỉnh giấc mộng Nam Kha.

- Gì, ... gì, ... gì đó.
- Chuột ... chuột ... con chuột thành tinh, anh Hai cứu em.

Giờ thì nó biết con em vợ đang ôm mình cứng ngắt, nghe không phải cháy nhà là nó yên tâm, phán đoán tình thế.

- Chuột gì, ... ở đâu?
- Đó ... đó ... nó ở trên ghế kia.

Ngoái đầu nhìn, thấy con chuột trên ghế thì thằng anh rể hiểu chuyện. Nó vòng tay đặt lên đít con em vợ bóp chặt kéo ghì xuống bụng, rồi nó mới buông ra, hai tay xoa nắn bóp bóp nhẹ nhàng từ tốn.

- Em nằm yên, đừng nhúc nhích, coi chừng nó thấy, mắt chuột không có nhìn xa, không động đậy nó không nhìn thấy em đâu.

- Dạ ... dạ ...

Hồi nãy đang nằm mơ thấy mình đang chơi con em vợ, bây giờ vừa mở mắt cục mớ đang dang trước miệng mèo, một tay thằng anh rể lòn vô trong cái quần thun thọt sâu xuống phía dưới, tay kia đưa lên kéo đầu con em vợ sát xuống hun hít chiếc má mìn màng đầy lông măng, ngón tay vừa đụng chòm lông là nó lấn tới cho ngón giữa cạ cạ hai mép lòn, mò mẫn trong âm u ngón tay nó khều khều cái hột nhột, hồi lâu thấy ướt át nó mới cho ngón giữa vào cái lỗ hẹp, móc móc thụt thụt ra vô. Thấy con em vợ run rẩy từng hồi, hơi thở dồn dập, mà miệng vẫn im re vì sợ chuột, thằng anh rể thủ thủ:

- Để anh xoay mình lại, nằm đè lên trên, nó có phóng tới cắn em anh còn đỡ được.

Nó chồm dậy, xoay mình lật ngửa Xuyên ra, một tay nó ôm đầu hun hít, tay kia nó lòn vô trong quần, móc lòn thoải mái hơn lúc nãy. Đợi con em vợ phê phê quên hết sự đời, một tay vẫn tiếp tục móc, nó ngồi dậy kéo quần con nhỏ xuống. Rồi ngồi chàng hảng giữa cái háng đang dang rộng của con nhỏ, một tay nó móc hột le, tay kia thụt ra thụt vô liên hồi cái lòn con em vợ.

Lúc Xuyên tỉnh hồn quên con chuột, cả người nó đã bị ngón tay thằng anh vợ điều khiển, muốn vùng dậy chạy mà không có hơi, muốn kêu anh Hai dừng lại mà nó không đành. Khoái cảm mỗi lúc dâng cao theo từng cái thụt, nó chịu không thấu, đưa hai tay xuống nắm chặt tay thằng anh rể, miệng rên thốn thển:

- Anh ... anh ... đừng ... đừng anh Hai.

- Đừng ... đừng cái gì hả em?

Tay trái chịu chặt tay con em vợ, tay phải nó thọt sâu hơn một chút, thằng anh rể vừa hỏi vừa chọc.

- Đừng ... đừng ... đừng thọt nữa anh, em chịu hết nổi rồi.

- Ừ, đừng thì đừng.

Thằng anh rể trời đánh rút tay ra, ngồi nhìn con em vợ nằm xoải tay nét đại khờ trên khuôn mặt. Hít thở lấy hơi rồi nó chụp hai chân Xuyên banh rộng ra, cúi sát đầu xuống lè lưỡi bú lòn, nó úp nguyên cái miệng to bè vào lòn con nhỏ, lè dài lưỡi liếm từng cái một, cái nào ra cái đó. Liếm chừng chục cái, lúc thấy Xuyên trần mình, nó bèn dừng lại, không muốn cho con nhỏ "ra".

Nằm xoải tay cho cơn nứng chạy dài xuống hạ thể, Xuyên dang tay ra bám cạnh ván, cong mình uốn hông ... , luồn khoái cảm đột nhiên dừng lại, ... tức mình ... thờ thần ... Xuyên mở mắt ngó thẳng anh của chị mình:

- Anh ... anh ... Hai ... anh ...
- Gì em ?
- Sao ... sao ... anh không ... không ...
- Không ... không cái gì em?
- Anh không ... không ... không ... bú lồn em tiếp.

Nở nụ cười đắc thắng đều giả, thằng anh rể cởi nhanh cái áo tuột vội cái quần đùi, quì gối thẳng người giữa háng Xuyên, cầm con cặc ngoắt ngoắt như khiêu khích như "trình làng" cho con em vợ thấy thèm, rồi nó ngồi xuống dang rộng hai gối, hai tay nắm hai chân con nhỏ banh ra, nó đẩy đưa con cu dài theo hai mép, đẩy đưa ... đẩy đưa ... đẩy đưa ... không chịu nhét vào liền. Làm vậy một hồi, cái lồn bắt đầu nhơn nhớt, con em vợ rên hừ hừ, chịu ngứa không thấu mới thò hai tay giữ chặt con cu chỏi thẳng vào miệng cái hang tơ của mình, lúc này thằng anh rể mới chịu chồm mình chỏi góc vuông ấn cái đầu ban vô động địa đàng. Hít một hơi dài, thằng anh rể gồng đít đẩy con cu khít khao đi vô từng chút ... từng chút một trong miệng hang chật chội của cái giếng mới đào; cái gì mà khít rịt vậy nè, đúng là lồn mới khó chơi mà, thằng anh rể thánh đâm lâu bầu nhỏ nhỏ; chậm rãi đẩy từ từ vô sâu được phân nửa, nó trن mình hẩy mạnh đít đâm cây kim thịt lút cán đến tận cùng hang sâu con em vợ.

- Ái ... ái ... ái.

Ba tiếng "ái ... ái ... ái" theo sau ba cái nấc nhanh và mạnh bạo, đẩy người Xuyên tới gần mép ván, rồi thằng anh rể dừng lại, buông hai chân ra nó đè mình ôm đầu con nhỏ hun trên má trên môi, cái đít to bè nằm yên không động đậy. Đợi một hồi cho cơ thể căng cứng của con nhỏ dịu xuống dần, hun giọt nước rịn ra từ khóe mắt, thằng anh vợ chờ trời ngoái ngoái hạ thể chậm chậm từng chút một. Đợi tiếng ai ái kêu đau của con em vợ nhỏ dần, nó mới lòn tay qua nách câu vai con nhỏ, rút cu ra rồi kéo vai đâm mạnh cu vào, kéo theo từng tiếng hự ... hự ... rất đau cảm khoái của em gái con vợ mình. Chừng đâu chực cái nấc, sợ lợt xuống đất nó dừng lại, buông vai con nhỏ, lồm cồm bò dậy lúi xuống đất, kéo theo hai chân Xuyên bỏ thòng xuống, nó đứng dưới đất ôm hông con nhỏ đẩy cu trượt trượt trên mép lồn vài cái, rồi chậm rãi nó nhẹ nhàng nấc từng cái chậm chậm ... chậm chậm ...

o o o

Thằng Tài xía miệng xen vô:

- Vậy là chị bị ông anh rể phá trình rồi.
- Lúc đầu chị cũng óan ổng lắm, nhưng về sau nghĩ lại cũng tại con chuột mắc gió mắc toi thôi em à, chị lúc đó đã trở mả lớn trọng rồi, nằm đè ôm ổng chặt cứng như vậy đàn ông nào mà chịu nổi.

- Rồi sao nữa chị?
- Chẳng ổng buông ra, chị đi không muốn nổi nhưng cũng ráng lết về buồng mình, sợ chị Hai về bắt gặp. Mấy ngày sau nó đau rát, đi đứng khó khăn lắm, gần một tuần mới hết, hết xong nó lại ngứa ngái không chịu nổi ... ..
- Rồi sao nữa chị?
- Mà y hỏi gì mà hỏi dữ vậy mà y, thì con gái mới lớn, ngứa ngái như vậy làm sao chịu nổi nên chị đợi chị Hai vắng nhà, vô buồng kiểm ổng.
- ổng chơi chị dữ lắm hả?
- Ừ, lần nào cũng vậy, ổng quần chị bò lê bò càng luôn.
- ổng chơi bao lâu mới xong hả?
- Cả tiếng đồng hồ lận em.
- Vậy là chơi dai đó hả?
- Thường thì đàn ông chỉ khoảng 10 hay 15 phút nếu họ cứ ào ào, không biết gợi hứng người đàn bà mà dưỡng sức.
- Rồi sao chị lên Sài Gòn?
- Chị đâu muốn phá hoại hạnh phúc gia đình chị Hai, nên có dịp là chị xin lên Sài Gòn học may, rồi hoàn cảnh đẩy đưa chị mới ra làm vũ nữ, ráng làm vài năm dành dụm ít tiền chị sẽ hoàn lương.
- ... ..
- Sao im re vậy em trai.
- Em thấy thích chị rồi đó, con cu nó cứng lại rồi, chị chỉ em cách chơi nha?

Nghe thằng nhỏ nói, Xuyên cúi nhìn xuống, thấy con cu thằng Tài đang dương cung sừng sững, với tay nắm cặc thằng nhỏ ve vuốt sục sục vài cái Xuyên nói:

- Con cu em khá bự và đủ dài, biết cách chơi, nó sẽ làm con gái quý dài dài đó.

Nghe bà chị khen, thằng Tài khoái lắm, nó tự tin hơn lúc mới bước vô nhà này, máu bắt đầu dồn lên tới đầu con cu theo bàn tay sục cặc của bà chị giang hồ mới quen. Nó nghiêng người, thò tay xoa bóp cặp vú mềm mại cũng đang phập phồng theo nhịp thở ngày càng nhanh của bà chị nuôi, nó nhắm mắt se se cái núm cảm giác phê phê ...

Tiếng gõ cửa làm cả hai bừng tỉnh giấc.

- Chị Xuyên ơi, thằng Tài xong chưa, chị Xuyên nói chị tới giờ tắm rửa đi làm rồi.

Chết mẹ, mãi mê chuyện quên hết giờ giấc, bây giờ mà nói chưa có gì, tụi nó chọc quê chắc chết, thằng Tài nhìn bà chị năn nỉ nhỏ nhỏ:

- Chị làm ơn nói với tụi nó là em đã "mở mắt" rồi nha, hồng thôi tụi nó chê em chết nhác, chọc quê em hoài, vài bữa nữa chị rảnh, em tới chị dạy cho em chơi sau.
- Ừ, hun chị một cái lấy hên coi.

Quá biết chuyện con nít này, nhưng Xuyên cũng làm bộ ban ơn cho thằng nhỏ, mai mốt dạy nó đụ vài lần là mình có đồ chơi để dành khi vắng khách nhin thềm không nổi. Bước ra mở cửa, Xuyên nói với thằng Tường:

- Em này có lý lắm đó Tường, học đâu hiểu đó, chơi vài lần là nó "ngon cơm" liền.

o o o

Chia tay tụi thằng Tường, Tài băng tắt qua con hẻm nhỏ đi về nhà. Trời đã xế bóng, ánh sáng buổi chiều đang tối dần trong con hẻm xóm nhà nghèo bên hông nhà nó, vừa bước qua cái rãnh nước liếc ngang thấy một bóng người đang lom khom nhìn vào nhà vợ chồng anh Năm Nhiều thằng Tài dừng lại, nép mình vào bóng tối im lặng nhìn về phía trước. Đứng im một hồi cho quen mắt, thằng Tài thấy con nhỏ Hồng con bác Tư bán chuối chừng đang chúm đầu chăm chú nhìn vô trong, tay thọc vô trước quần. Là người cùng xóm, dù không chơi thân nhưng thằng Tài đâu có lạ gì con nhỏ này, hồi nhỏ tụi nó thường chơi chung, lớn lên trai gái cách biệt mới ít qua lại mà thôi. Rón rén nhẹ chân, thằng Tài đi từng bước tới sau lưng con Hồng định hù cho con nhỏ giật mình hú hồn một phen chơi, nhưng tới gần thấy con nhỏ đang thò tay móc chim nó lại nghĩ khác. Lúc bước ra khỏi phòng chị Xuyên nó tức dái gần chết, phải đi lom khom sau lưng tụi bạn một hồi cơn nứng mới quên được; bây giờ nhìn cái đít đang lom khom căng tròn con cật thằng Tài cương cứng trở lại muốn bật tung phẹt-ma-tựa lú đầu đòi quyền đụ. Nó đang nứng lồn, mình cũng đang nứng cật, phải "khai cu" hôm nay mới được; vừa suy nghĩ thằng Tài thò tay ra phía trước vừa ôm eo vừa nắm cổ tay con Hồng giữ chặt lại, nói nho nhỏ:

- Tao bắt tại trận nha, mày nhìn lên ha, tay còn móc lồn nữa.

Ở đó mà giật mình, mày lên lên sau lưng là tao đã biết rồi; biết vậy nhưng con Hồng cũng làm bộ giật mình hoảng hốt, nói nho nhỏ:

- Mày đừng nói lớn Tài, ảnh chị nghe được hết "coi phim" à.

- Phim gì?

Lúc này thằng Tài đã buông cổ tay con Hồng ra, chỉ còn ôm eo ết, theo dấu tay chỉ của con nhỏ, nó ghé mắt nhìn vô trong, chà ... chà ..., phim hấp dẫn thiệt, vợ chồng anh Năm Nhiều đang "áy" nhau. Càng coi thằng Tài càng nứng cật chịu không nổi, kéo con Hồng đứng dậy nó ghì sát hông con nhỏ vô người cạ cạ con cu đang căng cứng, hãy hãy cái đít.

- Tài nè, mày biết chơi như anh Năm Nhiều hông, tao coi nhiều lần rồi, nứng muốn chết mà chưa có thử.

- Tao rành sáu câu vọng cổ luôn, tao với mày chơi thử đi.

- Nghe người ta nói lần đầu đau lắm, nhiều con xỉu luôn, mày đừng làm đau tao nha.

- Tao biết mà, tao biết cách đụ không đau mà, đừng có sợ, không sao đâu.

- Về nhà tao đi, má tao hôm nay có chuyện, tối bả mới về.

Theo con Hồng bước vào căn nhà bên cạnh, thằng Tài mừng quá cỡ, hôm nay mình được "mở mắt" rồi, nó thâm nhủ, con nhỏ này mặt không đẹp, da lại hơi đen, nhưng còn "gin" chơi chắc sướng lắm, mà làm sao bắt đầu cà, cởi áo trước hay cởi quần nó trước, chị Xuyên nói con gái khoái dịu dàng, mà dịu dàng làm sao đây, chị Xuyên kể chỉ bị ông anh rể móc lồn, rồi thọt thọt ... thằng Tài mãi mê suy nghĩ mấy điều vừa học được, nó đâu thấy được nụ cười khó hiểu của con Hồng khi nhìn thấy khuôn mặt đờ ra của nó.

Khóa cửa xong, con Hồng quay lại nhìn thằng Tài chăm chăm chờ đợi.

Tài ôm con Hồng hun lên má lên môi tút bụi, mùi khét nắng trên tóc nó cũng thấy thơm thơm. Phải cởi áo trước, nó thâm nghĩ, ... rồi tới cái nịt vú, cái móc ở chỗ nào cà, ... à đây rồi, ... chị Xuyên biểu mình bú vú nhẹ nhẹ, ... chắc mình bú vú đúng cách rồi, nhìn con nhỏ nhắm mắt phê phê kìa, ... tới cái quần, ủa cái phẹt-ma-tựa đâu rồi, ... à nó mặc quần thun, tuột xuống là xong, ... phải đẩy nó tới giường mới đúng cách chơi, ... chị Xuyên bị anh rể bú lồn muốn đứt dây nứng luôn, phải bú một hồi cho con nhỏ này chết luôn, ... trời mẹ ơi, hồi quá chịu không nổi làm sao mà bú đây, ... còn chiêu thọt thọt ngón tay nữa, chị Xuyên nói lồn không có răng không biết cắn, thọt nè, ... thọt nè, nhẹ nhẹ hông thôi đau nó la, ...

Hừ, ... hun vậy mà cũng đòi hun, ... nhìn cái tay cởi áo run lập cập mà phát chán, ... trời ơi cái móc đằng sau lưng đó thằng khờ, nó mò hoài không thấy, chắc phải làm bộ xoay lưng cho vừa tầm tay nó quá, ... trời ơi là trời, vú mình chứ bộ là kẹo kéo đâu, sao mà mút chùn chụt vậy, thôi kệ, có còn hơn không, nai tơ mà làm bộ nói rành sáu câu, phải giả bộ rên mới được, ... coi kìa, có cái quần mà cởi cũng không xong nữa, còn làm ăn gì được, lần này mình gặp thằng cù lần lửa rồi, cởi gì mà cởi cái rột vậy, đi tới giường thì cũng phải tiếp tục vuốt ve chứ, cái gì mà ..., mẹ họ nó, mất hứng hết trơn, hừ ... hừ ..., vậy là nó chưa biết bú lồn rồi, tiếc thiệt, thôi kệ móc lồn cũng tạm được, phải rên lớn mới được, ...

- Nhẹ nhẹ, đau em anh Tài.

- Ủ, để tao thọt một chút mà y mới thấy khoái, hồng sao đâu, tao rành vụ này lắm mà.

Nó khoái tí tê rồi, làm gì nữa đây, à phải rồi, lấy cu mình rà rà trên lồn như thằng anh rể làm với chị Xuyên, ... sao cái phẹt-ma-tựa hôm nay cứng quá vậy cà, ... cạ cạ là cạ cạ làm sao đây, chắc vậy quá, ... cho mà y chết luôn, ...

Cởi quần một tay thôi, tay kia cũng phải tiếp tục thọt chứ ai mà bỏ ngang vậy nè trời, mất hứng hết trơn hết trọn, ... nó làm gì vậy cà, mở mắt coi chút coi, ... phải lấy tay cầm con cu rồi mới khều khều chứ, làm gì kỳ vậy, tao thua mà y luôn Tài ơi là Tài, ...

- Tài ơi, em chịu hết nổi rồi, dứt vô đi anh.

- Hồng được, mà y không biết gì hết, phải làm như vậy cho lồn mở miệng rồi đụ, mà y

mới không đau, ráng chút nữa đi.

- Ừm ... ừm ...

Tụi nó nói lồn có hai lỗ, sao mình thấy có một vậy, còn cái này là lỗ đít mà, đâu có chơi được, chắc con nhà nghèo chỉ có một lỗ thôi, đút vô đại đi, rũi hồng phải nó la thì mình tính nữa, thằng anh rể đút từ từ, ... kéo ra một chút, ... đút vô từ từ, rồi kéo ra một chút, ... đút vô lại, ... kéo ra, ... rồi, chết mà y nè, ... chết ... chết ... rồi để yên cho nó quen con cu mình, ...

Cái gì mà mò mò hoài vậy, chết cha nó chưa biết lỗ nào, hồng phải lỗ đó đâu, lỗ ở trên đó, đừng đút bậy lỗ đít à ghen, ... ai dạy mà nó biết phải đút từ từ vậy cà, ... thêm vài lần nữa đi, ... chắc nó sắp dứt điểm rồi, ...

- Ai ... ái ... ái ..., đau quá anh ơi, thôi em hông chơi nữa đâu, đau như lồn em bị tét làm hai vậy.

- Từ từ một chút nó hết, con gái nào đụ lần đầu tiên hông như vậy, chút nó hết đau hà, tao nằm im không nắc nữa đâu.

Rồi thằng anh rể ngoái ngoái cái đít nè nhẹ, ... nè nhẹ ..., rồi ..., một nè ..., hai nè ..., ba nè ..., bốn nè ...

Mà con cu thằng này cũng có hạng thiệt, con nào lần đầu tiên mà gặp nó chắc đau ná thở luôn, để coi thằng này được chực cái hông, năm nè ..., mười nè ..., mười lăm nè ..., hai mươi nè ...ý, được cả trăm rồi mà nó vẫn chưa ra, thằng này "có nghề" bẩm sinh đây, thôi nằm im để nó chơi cho đã, chút nữa khỏi cần kiếm anh Năm Nhiều làm "sái" nhì.

Con Hồng đâu có biết thằng Tài bị tức dái hồi sớm, bây giờ cái đầu vừa lo lắng vừa suy nghĩ lung tung, nên con cu cứng ngắt mà cái đầu đâu có nững, làm sao ra được, chơi dai là phải rồi.

Sao chơi nãy giờ mà vẫn chưa ra cà, chắc phải đổi kiểu quá, để coi "vác chài qua núi" chắc cái đùi ếch này là cái chài đây, vác thì vác, nghiêng mình qua một chút coi mây, ..., "chó nhảy đòi ăn" chắc là vậy, cái đít con nhỏ này bóng lưỡng tròn trịa quá ta, ..., thôi mệt rồi, hồng kiểu cọ gì hết, ôm nó vừa nắc vừa nghĩ mệt luôn.

Nghỉ ngơi lung tung, hơn nữa tiếng đồng hồ thằng Tài quần con Hồng tới bởi hoa lá, tiếng rên hừ hự của con nhỏ giờ đây mới thiệt tình không chút giả dối màu mè, đến chừng bắn được dòng tinh khí uẩn uất từ trưa tới giờ thằng Tài mệt muốn đứng tim, nó gục xuống mình con Hồng thim thiếp.

Con gái thường tỉnh giấc trước con trai sau mỗi lần ân ái. Hồng tỉnh giấc trước, hồng

ngờ gặp thằng nai tơ này chơi đã thiệt, ê ảm một chút nhưng cũng đáng đồng tiền bát gạo. Lật nhẹ cho thằng Tài ngã xuống, thấy thằng nhỏ nằm yên ngái ngủ, nó len lén vói tay lấy chai thuốc đổ dẫu ở góc giường, bí mật đổ ra bàn tay rồi xoay mình nằm nghiêng tay bụm háng, bắt đầu nức nở khóc.

- Hu ... hu ... đau quá má ơi.

Nghe tiếng con Hồng nức nở, thằng Tài tỉnh giấc.

- Gì vậy Hồng?

- Đau quá anh ơi, em chảy máu tùm lum nè.

- Nín đi mày, lần đầu tiên phải chảy máu trinh chứ, vài bữa nó hết đau hà.

- Em mắc đèn anh đó, anh phá hoại đời con gái của em, mai mốt làm sao em lấy chồng.

- Mai mốt lớn, hồng ai lấy mày, tao lấy cho.

Anh hùng rơm thằng Tài vỗ ngực.

- Anh nói thiệt hông đó, hay mai mốt anh lại chê em lấy con khác.

- Anh nói thiệt mà, anh xin thề độc đó.

- Anh nhớ lời à ghen.

- Anh hứa mà, nín khóc đi.

- Thôi anh về đi, kéo má em về bắt gặp, bữa nào khác mình chơi tiếp.

Thằng Tài hùng dũng chân bước về nhà, cu đã "mở mắt", nó đã thành một thằng đàn ông chân chính, chơi cũng dai gần bằng thằng anh rể chị Xuyên, bữa nào gặp phải kể cho bà nghe mới được.

Con Hồng cười thầm trong bụng, vói tay lấy khăn bước vô nhà tắm, nó thầm nghĩ, thêm một con nai nữa là bảy, ráng kiếm thêm thằng nữa là đủ số, chị Luyến nói "làm đi tứ phương phải chừa một phương lấy chồng" mà, mình phải ráng kiếm cho đủ tám phương phòng hờ trục trặc, mai mốt mình theo bà đi tỉnh khác "hành nghề" kiếm tiền, chừng quay trở lại xóm này hoàn lương, có tám thằng, thằng nào thằng nấy đều tưởng nó phá trinh mình, chắc cũng kiếm được một tám chồng yên thân yên phận.

o o o

Kể xong, thằng Tài kên kên cái mặt, ra vẻ "ta đây".

- Vậy là mày biết chơi gái rồi.

- Còn là gái trinh nữa đó, hồng phải như tụi bây đâu.

- Mày dẫn nó đi Yết Kiêu tắm chưa mà biết nó còn "gin" vậy?

- Dẫn nó đi hồ bơi là sao vậy? Sao trong hồ bơi mà biết nó còn "gin"?

- Mày ngu lắm, mày thấy cái chai nhúng xuống nước không?

- Ủ, rồi sao nữa?

- Chai chưa mở nút thì không vô nước nên im re không nghe gì hết, còn chai đã mở nút thì vô nước kêu ọc ... ọc mà y hổng biết sao.
- Vậy là sao?
- Quen con nhỏ nào, mà y đưa nó đi tắm hồ bơi, đẩy em xuống nước hể nghe tiếng ọc ... ọc, là em đó mất "gin" rồi.

Nhìn cái mặt đực ra của thằng bạn, cả bọn nhin cười không nổi, phá ra cười ầm.

Không muốn phá đi niềm tự hào con trai của thằng bạn, thằng Tòng ngồi im re, chứ con Hồng nó rành quá mà, mười sáu tuổi nó đã rượng nứng rồi, tồ tồ theo anh Năm Nhiều dụ ảnh chơi, nhưng thôi cứ để thằng bạn ôm mộng đẹp, từ từ rồi nó cũng biết ra thôi.

o o o

Thầy Tùng dạy Toán sao hôm nay lại vô trễ làm cả lớp nhao nhao như cái chợ, cuối tuần tụi học trò bàn chuyện đi chơi, đi tán gái rôm rả cả phòng. Ngồi nhìn ra cửa sổ, thằng Tường ngó băng quơ cây phượng vĩ cái cột cờ, chiều nay chị Luyến biểu nó ghé chơi ăn bánh xèo, chắc bả ế độ tối nay. Nhớ tới bà chị nuôi, Tường mỉm cười, nhớ cái lần đầu gặp mặt người đàn bà đã mở ra thiên đường hoang lạc cho mình, nhớ tới người thầy đầu tiên trong cuộc đời học đụ.

Phần 5: Đời Học Đụ Của Tường Tôn Tẩn

Nhà Tường chỉ còn lại hai má con, Ba nó là Sĩ quan Quân đội trên chiến trường Quảng Trị chống bọn xâm lược miền Bắc đã vị quốc vong thân hai năm trước. Tần tảo nuôi con, má nó đi vắng suốt ngày nên thằng Tường thường lang thang không biết làm gì sau giờ học, nó chỉ mong sớm đậu Tú Tài rồi đi làm giúp má. Chiều nay thứ sáu đi học về, quăng cặp ăn ba hột xong là nó thay quần áo tnh kiếm thằng Tòng rủ đi "thả dê" bên Cư xá Hỏa xa ngoài đường Lý Thái Tổ.

- Nè cậu học trò, coi đùm chị cái này một chút coi.

Ngẩng mặt nhìn lên, thấy trên lầu nhà kế bên một bà chị đưa tay ngoắc nó.

- Chị gọi em ha ?
- Ủ, vô nhà chị nhờ coi cái này một chút.

Nhà đó của mấy chị vũ nữ mướn, thằng Tường tò mò cũng muốn làm thân mà đâu có cơ hội, nên nghe rủ nó mở cửa bước vô nhà liền. Một chị từ trên lầu bước xuống, tuổi độ 24 - 25, tóc dài ngang vai, vóc dáng phong trần, phấn son đài các.

- Chị tên Luyến, còn em tên gì, chị mới dọn tới đây mấy tuần, thấy em đi học qua lại nhiều lần mà chưa có cơ hội làm quen.
- Em tên Tường, chị gọi em có chuyện gì vậy?

- Em coi giùm chị tờ giấy này nó nói gì vậy, tiếng Mỹ chị đọc không rành lắm.

Cũng mai có vốn liếng học ở Hội Việt – Mỹ, không thôi cũng bù trất luôn, Tường thăm nói. Cầm tờ giấy lẩm nhẩm đọc, rồi ngược mặt nhìn chị Luyến, nó nói:

- Nó giống như thư tỏ tình vậy chị, anh chàng này nói anh ta yêu chị, muốn chị dọn về ở chỗ anh ta, đừng đi làm nữa, mỗi tháng anh ta sẽ cho chị tiền sinh sống, ...

- Vậy mà chị tưởng chuyện gì, thằng này "chíp" chết luôn, theo nó có mà húp cháo.

Đưa trả tờ giấy, Tường đứng tần ngần không biết nói chuyện gì nữa.

- Em ngồi chơi với chị một chút, để chị đi lấy nước uống.

Bữa đó Tường ngồi chơi suốt tối với chị Luyến, nói đủ thứ chuyện trên trời dưới đất, chuyện về chị, về nó, về lối xóm láng giềng; đến tối chị Luyến đi làm nó mới về nhà ngủ.

Rồi từ đó Tường qua lại nhà kế bên rất thường xuyên, ngày nào cũng có một chị nhờ đọc thơ hay viết mấy câu tiếng Mỹ hồi âm cho anh chàng lính viễn chinh nào đó. Mối quan hệ giữa nó và chị Luyến đơn thuần là tình lối xóm, chị ta coi nó như thằng em trai lâu lâu cũng cho nó bánh kẹo, đôi khi chút đỉnh tiền ăn hàng rong. Cho đến một hôm

...

Dọn dẹp trang hoàng bàn thờ Ba xong, nó quét dọn nhà cửa sạch sẽ chuẩn bị cho đêm giao thừa. Rửa tay, ngắm nghía công trình dọn dẹp từ sáng tới giờ, nhìn lên bàn thờ nó thấy hình như thiếu một thứ gì đó, ... thiếu bó nhang, nó tự trách mình, có vậy mà cũng quên mua, bây giờ biết kiếm đâu ra, hàng quán ai cũng dọn dẹp hết rồi, Má không kịp về ăn Tết, dặn mình có chút chuyện cũng không nhớ, bây giờ lấy gì mà cúng Ba đây, nó dậm chân than trời. Bước ra cửa, Tường định qua nhà hàng xóm kiếm đỡ vài cây nhang, thấy ánh đèn trên lầu nhà chị Luyến nó ngạc nhiên, mấy bả về quê ăn Tết hết rồi mà, ai còn ở lại mà để đèn sáng trưng vậy, tò mò nó lần bước tới trước cửa nhấn chuông.

- Ủa, sao chị còn ở đây, không về nhà ăn Tết.

Mặt buồn buồn, chị Luyến nhìn nó không nói một câu, quay lưng bước vô nhà. Lấy làm lạ thằng Tường gài chốt cửa rồi bước theo vô trong. Đưa cho nó một chai 33 lùn, chị Luyến tu một hơi hết cạn chai còn lại, nhìn nó hỏi:

- Em kiếm chị có chuyện gì vậy?

- Hồng có gì hết á, định qua bên nhà bác Tám xin đỡ mấy cây nhang về tối đốt cúng Ba, em quên mua rồi, thấy đèn phòng chị sáng, em ngạc nhiên nên qua hỏi thôi, bộ năm nay chị không về nhà ăn Tết sao?

- Chị làm gì có nhà mà về em.

- Ủa, chị nói với em quê chị ở Cần Thơ mà, gia đình còn ở đó.

Chị Luyến gục đầu, ôm mặt, lúc ngừng lên mắt chị đỏ hoe.

- Em có làm gì tối nay không, ở đây chơi với chị cho vui.
- Không có làm gì hết á, em dọn dẹp nhà cửa xong rồi, chờ tối đốt nhang cúng Giao Thừa, cúng Ba em thôi, Má em Tết này không mua kịp vé xe nên mừng bốn mới về được.
- Vậy em ở đây chơi với chị, tối chị qua em cúng Giao Thừa rồi đốt cho Bác mấy cây nhang luôn một thể.
- Chị cũng chưa trả lời em, sao không về quê ăn Tết, làm gì chị buồn muốn khóc vậy?
- Em ra khóa cửa, lên phòng chị chơi, tối nay chị buồn lắm, đem mấy chai bia lên lầu rồi chị kể chuyện đời cho em nghe.

Không có việc gì làm, Tường khóa cửa rồi mang mấy chai 33, cái đồ khui, ít tôm khô củ kiệu, lên phòng trên. Phòng chị Luyến trang trí đơn sơ nhưng rất sạch, có vài cuốn sách trên kệ, một lọ bông hồng, cái cát-sét nhỏ. Đưa chị chai bia, nó ghé đít ngồi xuống giường, đưa cho nó khung hình nhỏ nhỏ, chị Luyến nói:

- Hình gia đình của chị nè, con nhỏ này là chị đó.
- Chị hồi nhỏ cũng ngộ quá ha.
- Ủ, hồi nhỏ chị không đẹp sắc sảo, nhưng có duyên lắm.
- Bây giờ chị cũng đâu có xấu đâu, em thấy mấy anh trong xóm thấy chị đi ngang qua là huyết sáo inh ỏi.
- Tao già rồi, xấu lắm rồi.
- Đâu có già đâu, chị đẹp chết mê luôn.

Thằng Tường gân cổ cãi, đối với nó, chị Luyến đẹp thiệt, da trắng nè, cao ráo dáng dấp thanh thoát, ăn nói có duyên nè, chị cười lại có má lúm đồng tiền nữa.

- Em mà sinh sớm vài tuổi, em theo chị sát nút cho mà coi.

Đỏ mặt với lời khen của thằng nhỏ, Luyến đưa chai bia làm một ngụm che dấu đôi má hơi ửng hồng, dù đã dầy dặn phong sương nhưng lời khen chân thật của thằng nhỏ học sinh cũng làm cô nàng lúng túng. Cuộc đời làm vũ nữ, Luyến đã va chạm đủ mọi hạng người, từ đá cá lặn đưa tới tới người học thức đầy mình, ai chơi sao nàng đối xử lại như vậy, thằng nhỏ chân chất thật thà Luyến chỉ biết mang lòng chân thật mà đối xử lại thôi.

- Mà khen hoài làm chị đỏ mặt đây nè.
- Em nói thiệt chứ bộ giỡn sao, em thích chị nhất trong mấy chị ở đây, mà chị nói sẽ kể chuyện đời chị cho em nghe, kể em nghe đi, sao chị không dám về quê.

Uống cạn chai bia, với tay lấy gói Salem, mỗi một điếu, hít một hơi dài, ém luôn khói nóng vào sâu trong đáy phổi, Luyến chu môi thổi khói thuốc bay ra thành từng vòng

tròn lớn nhỏ.

- Chị là đứa con gái hư, phải bỏ gia đình mà đi, nhiều khi nhớ nhà lắm mà chị nào dám về thăm. Chị có một tật xấu, cái tật thềm đàn ông, thiếu đàn ông chị không chịu nổi, em có biết không.

Ngồi dậy kéo thằng nhỏ xuống nằm cạnh bên mình, Luyến bắt đầu kể lại quãng đời năm mười sáu tuổi ...

o o o

... mười sáu tuổi, cái tuổi nảy nở nhất của người đàn bà, cơ thể Luyến như đâm chồi nảy lộc từng đêm, vú cương mông nở, nách đã bắt đầu mọc lông, còn lông mu đã mọc tràn qua ả. Cơ thể đổi thay kéo theo tâm tình cũng thay đổi, Luyến bắt đầu biết làm duyên làm dáng trước bọn con trai, biết thẹn thùng khi người chọc ghẹo. Nhưng cuộc đời của nó chắc cũng êm đềm trôi qua nơi khu xóm nhỏ nếu Luyến không gặp ông Tư Chích và thiếm xẩm - vợ ông Tàu bán thuốc Bắc, ngày hôm đó.

... bước chân sáo tới nhà ông thầy Tư chích đạo, gõ cửa vài lần không có ai, Luyến đẩy nhẹ cửa bước vào kiểm ông Tư mua vài viên "pi" cũ về trị ghẻ cho thằng em. Trong nhà cũng vắng tanh, ngồi xuống ghế Luyến đợi ông Tư, chắc đang chích cho ai ở buồng trong, đợi hoài không thấy ai ra, nghe có tiếng lục đục trong phòng nó định lên tiếng gọi, nhưng không biết nghĩ sao nó len lén đi vào, tính hù phá một chập, ông Tư còn độc thân sống một mình ở nhà này hành nghề chích đạo, Luyến đã tới đây nhiều lần, nó rất thích phá ông thầy chích trắng trẻo đẹp trai nhưng chưa vợ này. Càng bước lần vô, Luyến càng nghe nhiều tiếng động lạ lùng làm tâm tư nó xao xuyến, tiếng rên ư ử, tiếng rên nhưng không phải tiếng rên đau đớn, tiếng rên kỳ cục. Cửa phòng chích chỉ khép hờ, Luyến ghé mắt dòm, ... Luyến lặng người, toát mồ hôi.

Nằm dài trên cái bàn chích trắng tinh, chàng hảng thân hình một người đàn bà, hạ thể trần truồng, hai chân co lên trên mặt nệm, còn ông Tư Chích đang gục đầu giữa háng, hai tay vịn hai đùi banh rộng, tiếng rên siết phát ra từ cửa miệng người đàn bà, lúc này đang nắm đầu ông thầy chích kéo ghì vào thân, không biết họ đang làm gì, Luyến không dám lên tiếng, chỉ nép qua một bên tiếp tục nhìn. Bất chợt người đàn bà ngồi bật dậy, Luyến nhận ra là thiếm xẩm vợ ông Tàu bán thuốc bắc ở đầu đường, ngồi bật dậy thím leo xuống đất, quì gối đưa tay cởi quần ông Tư, bây giờ Luyến đã biết họ đang làm gì, lòng muốn bỏ đi mà chân bước không đành, tò mò Luyến đứng yên nhìn thấy lần đầu tiên trong đời "cái đó" của người đàn ông trưởng thành, bự nhỏ Luyến đâu biết, nhưng nó lấp đầy cái miệng đang thụt ra thụt vô của người đàn bà. Hồi lâu con cu của ông Tư bự ra một chút dương thẳng băng, ông vịn đầu không cho thiếm xẩm sụt nữa; vừa buông con cật ra thiếm xẩm quay mình chống dít lên trời, tay gối đầu mắt nhắm chờ đợi; quì gối cầm cu ông thầy chích ấn nhẹ vô cái lồn đang chống ngược, tay vịn dít ông đẩy mạnh vào. Nghe tiếng "ái da" của người đàn bà, bất giác Luyến đưa

tay bụm lồn bóp mạnh, ông Tư hí hục chơi, tay Luyến bóp bóp theo nhịp cái mông thì thực vào ra, chưa đã ngứa nó thọc tay vô trong ... mân mê ... móc thụt ... lúc bàn tay Luyến ướt nhẹp cũng là lúc ông Tư gục người lên thân thiếm xẩm nghỉ ngơi.

Sau ngày đó, Luyến càng xam soi cơ thể mình, nó ngứa ngái lẩn lộn hàng đêm, đêm ngủ nằm mơ toàn thấy "cái đó". Hơn tuần chịu không nổi, buổi chiều nó giả bệnh, xin phép về sớm, Luyến ghé vô ông thầy Tư.

- Cháu bị bệnh gì vậy?
- Con đau bụng, nó cứ rêm rêm hoài không dứt.

Rờ trán, nghe mạch tim, rồi ông Tư biểu Luyến lên giường nằm cho ông khám bụng. Bàn tay ông thầy chích đi tới đâu, Luyến nổi da gà tới đó, nó thèm ông vuốt ve, nó muốn ông làm biến đi cơn ngứa ngái, nó muốn ..., mà không biết làm sao mở miệng, nó không biết nói gì.

Thấy con nhỏ nghỉ học bước vô ông Tư đoán biết nó muốn gì rồi, hôm chơi con xam lai tình cờ liếc mắt ra cửa, thấy nó ông đã sợ hết hồn, nó mà la là ông hết đất sống với chuyện tư tình cùng vợ thằng Tàu bán thuốc bắc; mấy ngày sau ông vẫn còn sợ lộ, thấy không có chuyện gì, ông cũng hơi yên tâm. Bây giờ nhìn con nhỏ nằm im lìm trên bàn chích, ông tiến thoái lưỡng nan, phá trình hại đời con gái ông không muốn, còn đuổi nó đi ông sợ lộ chuyện xấu của mình, mà phải chỉ con xam thôi sao, có vài người đàn bà nữa, lâu lâu cũng tới kiểm ông, giận chồng bỏ bê họ cứ kiểm ông trả thù cho bỏ ghét. Nhìn hai má đỏ bừng, da run từng đợt theo bàn tay khám bệnh của ông, chặt lưỡi ông lắc đầu, phóng lao thì phải theo lao chứ biết sao bây giờ. Tay đặt ở bụng đá xoa xoa, ông hỏi:

- Cháu thấy đau ở chỗ này phải hông?
- Dạ.
- Để chú cởi quần coi thử một chút nha?

Đợi nó từ chối là ông rút lui liền.

- Dạ.

Lắc đầu, ông cởi cái quần dài ra, đưa tay đặt lên chiếc quần sì, ngón cái vuốt ve cái rảnh dọc, thấy con nhỏ nằm yên, mắt nhắm nghiền, ông kéo cái quần sì xuống tới gối, cho ngón cái vào ngoái ngoái trong cái lồn non.

- Cháu thấy tưng tức, ngứa ngái chỗ này phải hông?
- Ừ ... ừ ...
- Cháu bị uất khí đó, để chú tìm cách làm cho nó thông, nó thoát ra là cháu hết đau bụng liền.

Moi móc một hồi, ngón tay ông ướm đấm, còn con nhỏ thì lăn lộn quần quai như thần lặn dứt đuôi, kê miệng vừa móc vừa liếm ông kéo dài tới lúc nó xuất tinh...

Phần 6: Cô Giáo Thiên Trang

Hai ngày sau, Luyến lần mò tìm đến ông, lặng thinh không nói một lời; chắc lưỡi lặc đầu ông hết nói. Cởi quần con nhỏ, biểu nó nằm dài trên bàn chích, ông toẹt đùi chúí mũi thi hành phẫu thuật và khẩu thuật trên cái lồn còn mặng sữa, cái lạch nước trinh nguyên chưa một lần vẫn đục. Ông không là quân tử, còn tiểu nhân cũng chẳng đến phiên ông - con gái mỏng non, thịt da lộ lộ, tươi mát thơm nồng, thêm đụ thâm đêm; đàn ông ai không bò được cũng ráng lết theo, nhưng ông đâu thiếu vú để nhai thiếu lồn để bú, mà phải ..., nhưng thôi chắc tại số trời ...

... miệng ông Tư liếm tới đâu, Luyến quần người tới đó, ... còn mấy ngón tay của ông nữa, trời ơi nó đã ngứa làm sao, lăn lộn Luyến trên mình vảnh cao cái đít ..., mở mắt Luyến nhìn ông Tư trên trời, "đã ngứa" rồi nhưng nó vẫn thấy thiếu thiếu một cái gì đó, chợt nhớ ngày hôm đó, ... Luyến bỏ chân trèo xuống, bước tới ghé ông Tư đang ngồi, kéo dây quần, thò tay vô đụng một khúc thịt mềm, nó kéo ra trước mặt - lần đầu tiên nhìn rõ rành rành con cu của đàn ông. Cái đầu đo đở đang lú dần ra từ vòng da bao bọc, đợi cho nó hùng dũng vượt vòng thành bao bọc ngấn cổ góc đầu Luyến lè lưỡi liếm nè nhẹ cái rãnh nhỏ. Chưa quen với mùi khai khai hôi hôi nồng nồng của người đàn ông, nhưng Luyến vẫn tiếp tục, nó nghĩ chắc phải làm y như thếm xắm bữa hôm ổng mới chịu chọt cho mình hết ngứa, một phần nó cũng tò mò muốn biết hình thù hùng dũng nhất của con cật đàn ông, cái đầu ngấm nghĩ cái miệng vẫn tiếp tục lê liếm cái ống chích thịt của ông Tư ...

... chịu hết nổi, ông thầy chích kéo cu khỏi vòng tay con nhỏ, kéo tấm "ra" trên bàn trải xuống đất, đẩy con Luyến nằm chằng háng, cầm cu ông nhấn từ từ ...vô hang, ...vô gần phân nữa thấy con nhỏ nhăn mặt, ông rút ra nhấp vào nhiều lần rồi nấc thiệt mạnh, bực mình ông đụ cho đã nư, bao nhiêu sức lực của người trung niên còn lại ông dồn vào từng cái nấc, không chút thương hương tiếc ngọc, ... ạch ... ạch ... ạch ...

o 0 o

- Rồi sao nữa chị?

- Chị còn trẻ đòi hoài ổng già chịu đâu có thấu, nên một hôm ổng ... tìm người khác đụ chị thay thế ổng, riết rồi chuyện cũng lộ ra, chị bị ba má đánh một trận rồi gửi lên Sài Gòn làm thợ may, nhiều lúc thất nghiệp chị "nhảy dù" kiếm sống, rồi dần dần chị làm nghề này luôn. Xấu hổ nên ngày tư ngày Tết mà chị đâu dám về quê.

o 0 o

"... cô tên Thiên Trang, sẽ thay thế thầy Tùng dạy môn Toán từ giờ cho đến cuối khóa ..., tuần trước thầy Tùng đang nói về Tích Phân trong một không gian Vô Hạn chiều ..."

Đang mơ mơ màng màng nghe đến chữ "Toán" thằng Tường giật mình tỉnh mộng, ngó lên bảng nhìn cô giáo mới. Cô gì mà xấu quá chừng, giọng nói có âm hưởng miền Trung, cái mặt tăng hăng tó hó như bị táo bón kinh niên, không chút phấn son, áo quần cổ điển, bà này chắc khó chết mẹ luôn. Nghĩ tới đây Tường bắt đầu lo ngại, nó đang thiếu điểm Toán, bây giờ ông thầy quen đi đâu mất, còn bà cô này nhìn mặt đã biết là khó "dàng mây xanh" rồi, cuối năm không đủ điểm, bị ở lại là chết cha luôn.

Ra trường chưa được hai năm, lần đầu tiên dạy lớp lớn cô giáo hơi run, miệng nói mắt nhìn đám học trò Đệ Nhất, Thiên Trang lo lắng, phải tìm cơ nào dẫn mặt tui nó mới được, không thôi mai mốt khó dạy lắm. Nhìn quanh cô điểm mặt, thấy thằng học trò mặt mũi trông hiền hậu, đang "ngủ ngày" trong lớp, cô chỉ "con vật tể thần":

- Em kia, tên gì, lên bảng giải thử bài toán này cho cả lớp xem.
- Em tên Tường.

Cầm viên phấn trắng quẹt quẹt trên bảng mà lòng thằng Tường rối như tơ vò vè, nhằm món nó bí mà bị làm vật tể thần đầu tiên thì chết chắc.

- Em học hành cái gì mà một tích phân đơn giản như vậy giải cũng không xong, tui tạm cho em "zero", về học lại, chừng nào khá hơn tui sửa điểm sau, ráng học không thôi cuối năm không đủ điểm đi thi đó.

Gián tiếp cô hăm cả lớp, ban B mà thiếu điểm toán làm sao thi Tú Tài cuối năm, đừng tưởng tui mới ra trường "dễ ăn hiếp" đâu nha, tứ đẳng huyền đai Thái cực đạo cũng chết dưới tay gái Bình Định có võ gia truyền này, mấy em trai đừng có ở đó mà giỡn mặt bầu cua với chị nha, Thiên Trang thầm nhủ.

Suốt buổi học thằng Tường rầu thú ruột thú gan, đã thiếu điểm còn bị thêm cái zero này chắc khó thọ quá, ngồi thẳng lưng mắt nhìn lên bảng chăm chú nghe cô giáo giảng mà nó có hiểu gì đâu, đầu nó quay cuồng với những suy nghĩ vẩn vơ.

o 0 o

... tiếng chuông tan học cắt ngang dòng giảng bài thao thao bất tuyệt của cô giáo nhỏ.

- Cuối tuần chuẩn bị bài tập trang ..., thứ hai lên bảng giải. Thôi mấy em ra về.

Thu xếp sách vở, Thiên Trang đứng chờ đưa học trò cuối cùng bước ra khỏi lớp, rồi mới bắt đầu đi kiểm soát từng học bàn coi có đưa nào sơ ý bỏ quên đồ hay không, thói quen này cô có từ lâu. Thấy một gói nhỏ của đưa nào bỏ quên, cô cầm lấy mở ra xem, hình như là một xấp hình lưu niệm, tò mò cô lật một tấm lên nhìn thử ..., hoảng hồn ...,

gấp lại ..., cô đảo mắt nhìn ra cửa sợ bị bắt gặp, ngoài hành lang vắng tanh, yên tâm cô cúi nhìn cho kỹ, ... mặt đỏ bừng, cô gói xếp hình lại định bỏ trở lại, nhưng không biết nghĩ sau cô rút vài tấm kẹp vô quyển sách, gói phần còn lại cô bỏ trở lại học bàn, quày quả đi ra như sợ người bắt gặp.

Ngoài hành lang cô gặp nó đang hối hả đi trở lại, thằng học trò lờ khờ bị cô "đi" suốt tuần qua.

- Thưa cô.
- Sao quay trở lại vậy?
- Dạ em bỏ quên đồ.

Vậy đúng là của nó, đồ con nít quỉ, học không lo học, lo coi ba cái hình quỉ đó hoài, hèn gì hồng ngu sao được, Thiên Trang lằm bằm chửi thẳng học trò.

... tắm rửa cho mát, ăn vài miếng cơm, Thiên Trang bật truyền hình xem phim khoa học giả tưởng Star Trek hay thường được mọi người gọi nôm na là phim "Lỗ tai lừa", ngày thường cô thích phim này lắm, mà sao hôm nay đầu cô cứ nghĩ vẩn vơ, chiều thứ sáu muốn đi dạo chơi một chút cũng chẳng biết đi đâu. Từ miền Trung đổi về Sài Gòn chưa được 4 tháng, Thiên Trang còn lạ nước lạ cái, chưa quen biết ai ngoài mấy đồng sự cùng trường. Sinh ra ở Bình Định, mồ côi cha mẹ từ nhỏ, cô được người chú nuôi dưỡng nên người và cho ăn học thành tài tại Huế, vừa tốt nghiệp ngành Sư Phạm cô đã xin đổi đi xa để được sống tự lập một mình.

Bức rức trong người, không còn hứng thú xem phim, chẳng biết làm gì Thiên Trang lấy sách ra đọc, chuẩn bị cho bài vở tuần sau, vừa mở sách một xếp giấy rớt ra làm cô sực nhớ đến mấy tấm hình hồi chiều lượm trong học bàn của thằng học trò, đồ con nít quỉ, tuần sau phải tìm cách phạt nó cho bỏ tật không lo học hành cứ coi ba tấm hình bậy bạ. Không biết sao mà có một trang sách đọc hoài không hết Thiên Trang bực mình buông sách, đứng dậy cô tới lấy xếp hình hồi chiều, nằm dài trên sa-lông cô lật từng tấm ngắm nghía cho thỏa tính tò mò, càng ngắm mặt cô càng đỏ, cái gì mà kỳ vậy nè, con nhỏ này lông lá um tùm, chẳng bù với cô ..., lật tấm thứ hai cô há hốc miệng, cái này là ... của đàn ông đây hả, trông gân guốc mà phát sợ, sao con nhỏ này dám cầm ngậm vô miệng vậy, lật tấm thứ ba cô bất giác đưa tay bụm chặt hạ thể sợ sệt, nó ... làm đây chịu sao nổi. Buông xếp hình, Thiên Trang hai tay bụm háng quay mình vô vách nệm, co người phòng thủ như sợ bị tấn công. Hồi lâu tính tò mò trỗi dậy, Thiên Trang tự nhủ, mình đã 23 tuổi đầu, đã là cô giáo, sống tự lập một mình chứ có phải còn sống chung nhà với cô chú đâu mà cái gì cũng sợ cũng e dè, mấy thứ quỉ này cũng phải coi cho biết để trị mấy thằng học sinh chứ, nghĩ như vậy, cô xoay người lượm từng tấm lên xăm soi ngắm kỹ. Tấm thứ nhất chụp một cô gái trần truồng, nằm chàng hăng, hai ngón tay ban hai mép âm hộ rộng ra, nó cũng giống y mình mà sao lông nhiều quá vậy, chẳng bù với mình ..., tấm thứ hai cũng con nhỏ đó, tay cầm dương vật của gã đàn

ông đưa vô miệng, hồng biết nó làm cái gì vậy cà, chẳng lẽ hồi nhỏ chưỡi lộn "bú cặc" là vậy đây hả, mà bú làm chi vậy, lặc đầu không hiểu cô lật tiếp. Tấm thứ ba chụp gã con trai đang quì trên giường, hai tay dang rộng đầu gối đưa con gái, dương vật thụt vào âm hộ hơn phân nữa, à cái này chắc là làm chuyện vợ chồng đây, nhìn mặt con nhỏ lim dim chắc nó khoái lắm, hồng biết dương vật của gã này mà thụt vô âm hộ của mình có được không ha, chắc đau đến la làng quá, mà hồng phải, con nhỏ chịu được chắc mình cũng chịu được lo gì. Tấm cuối cùng nẩy thấy mà ghê, gì mà giống như hai con chó vậy, con nhỏ lúc này tóc tay rả rượi ha, còn chúi đầu mắt nhắm nữa..., ... rồi suốt đêm cô giáo Thiên Trang trần trọc không ngủ, mấy tấm hình làm cơ thể cô ngứa ngái, làm khơi dậy trong cô sự thèm khát một hơi hám đàn ông, loại người mà bấy lâu nay cô trốn lánh. Mặc cảm mồ côi, phải ăn nhờ ở đậu, cô co mình trong cái vỏ ốc lạnh lùng, sống cô độc suốt quãng đời học sinh sinh viên, vài người bạn học có đeo đuổi nhưng vấp phải bức tường băng giá lạnh lùng, họ bỏ chạy hết trơn.

o o o

Tay xách bó rau, tay cầm cục thịt, Thiên Trang rảo bước về nhà.

- Đụ má mày, dám giựt bồ tao hả.

Tiếng chửi thê inh ỏi, rồi tiếng ấu đả ạch đụi làm giựt mình cô giáo, quay lại nhìn cô thấy một đám ba bốn thằng đang hè nhau đánh một. Không biết chuyện gì, cô đứng lại xem, chừng thằng nhỏ bị đánh phá vòng vây tháo chạy, cô mới nhận ra được thằng học trò có mấy tấm hình làm cô mất ngủ cả đêm. Chạy tới gần chỗ cô, nó quì xuống máu me đầy mình, co mình ôm đầu nó hứng chịu những cú đá dã man. Chịu không nổi, cô giáo xông vào can thiệp, chụp tay một thằng cô đá mạnh vô bụng thằng thứ hai, ... bằng mấy ngón võ Bình Định đơn sơ nhưng điêu luyện, chẳng mấy chốc cả ba thằng ôm đầu tháo chạy, bỏ lại thằng Tường nằm lăn lộn một mình giữa đường nhựa. Lúc này trong xóm đã có một vài người chạy ra, định kêu xích lô chở nó vô nhà thương, thằng nhỏ chột tỉnh, thều thào:

- Đừng vô nhà thương cô, em không muốn làm phiền má em phải lo lắng.
- Em bị đánh nặng lắm, phải vô nhà thương mới được.
- Đừng cô, em xin cô mà.

Chịu ý nó, cô cùng hàng xóm dìu thằng nhỏ vô nhà cô nằm nghỉ.

Lau rửa vết thương cho thằng nhỏ xong, cô cho nó uống hai viên trụ sinh đề phòng mấy vết thương nhiễm trùng, cũng may chỉ có vài vết nhỏ nhỏ, biểu nó nằm nghỉ cô chuẩn bị nấu cơm.

- Cô ơi?

- ...

- Cô đừng nói cho má em nghe nha, em không muốn bà buồn.

- Mà chuyện gì vậy?

Thằng nhỏ cúi mặt, nhưng rồi cũng phải khai thiệt.

- Em theo con nhỏ ở Gia Long, tụi nó ghen .

- Thì ra là vậy, cô không mét với Hiệu Trưởng đâu, nhưng em phải cẩn thận sau này.

- Cô ngâm dùm em bộ đồ nha, nghĩ mét xong em giặt, chứ máu me tùm lum như vậy, má em biết.

- Em cởi ra, đưa đây cô giặt cho.

Tẩy sạch máu, giặt bộ đồ đem phơi xong, Thiên Trang vô bếp nấu cơm làm đồ ăn.

Ngồi nghỉ đợi thằng học trò thức dậy ăn cơm, cô Thiên Trang có một cảm giác vui vui, hồi nào giờ phòng cô đâu có con trai nằm ngủ, nhìn thằng nhỏ đắp mền ngái ngủ, cô thấy ấm áp cả căn phòng, có hơi ấm đàn ông căn phòng như có sinh khí mới. Thấy chiếc mền tuột xuống đất, cô bước lại kéo lên, nhìn chiếc quần tiều đang dựng cột buồm, cô đỏ mặt quay chỗ khác, cái thằng quỷ sứ, bị đánh gần đập mặt mà ngủ còn mơ chuyện bậy bạ. Nhìn mắt nó nhắm nghiền hơi thở đều đặn ngủ sai sưa, Thiên Trang yên dạ, hồng biết cái đó lúc cứng lên hình thù ra sao ha, trong sách vẽ ... hồng biết có giống hôn, tò mò cô quỳ xuống thò hai ngón tay vén nhẹ ống quần ngó vô trong, nhìn con cu gục gặc cái đầu đỏ ao Thiên Trang nóng bừng lên mặt, ngoài đời nó còn trông dữ dằn hơn hình vẽ trong sách nữa, dữ dằn mà dễ thương hơn nhiều, cô ngẫm nghĩ, phải chi mình có một con cu như vậy để sờ mó nắn bóp vuốt ve ha, mình bắt nó ..., rồi ..., rồi nó phải ..., càng nghĩ cô càng khó thở. Bên trong cái vỏ bọc khô khan khó chịu, Thiên Trang có một nội tâm phản kháng với quan điểm trai gái cổ xưa, nhìn thằng nhỏ cô nhớ tới quyển tiểu thuyết Vòng Tay Học Trò đang đọc dở dang, mê tiểu thuyết nên Thiên Trang thấy thêm cái hiện tại đang ngủ yên lành trên sa-lông nhà cô, tim đập mạnh má nóng bừng cô đắn đo quyết định...

Nhìn thằng học trò ngấu nghiến ăn, Thiên Trang mát bụng, ráng ăn cho no tối nay trả bài cho thuộc nha em cưng.

- Ở đây chơi với cô chờ quần áo khô rồi hẩn về.

- Dạ. Cô để em dọn dẹp rửa chén.

- Ủ, cô đi tắm , nực quá chừng.

o o o

Chọn bộ đồ lụa mỏng nhất, bỏ qua cái áo ngực, cô lấy cái quần sì líp đỏ nhỏ xỏ qua chân.

Thằng nhỏ đang coi ti-vi, thấy cô đi ra nó ngó trân trân một cách sửng sờ, rồi đỏ mặt cúi đầu nó quay nhìn chỗ khác. Biểu nó nép qua một bên, Thiên Trang buông mình nằm cuộn tròn quay mặt ra ngoài, mắt nhìn ti-vi cô hỏi:

- Gia đình em có mấy người vậy Tường?
- Dạ, chỉ có em với má thôi, ba em đi lính chết trận rồi.
- Má em làm nghề gì vậy?
- Dạ, buôn bán cô, má em ít khi ở nhà lắm.

Vậy là hồng ai cấm đoán được nó hết.

Quay mình nằm ngửa, cô xoay dài cẳng, ép thằng nhỏ lùì sát góc ghế bên kia.

- Em có bồ chưa?
- Ừ ... ừ ... chưa cô.
- Em xạo ha, hồi trưa em nói bị tụi nào đánh ghen, mà bây giờ lại nói chưa có.
- Em chỉ dẫn nó đi chơi vài lần thôi, đâu có gì đâu mà gọi là bồ bịch.
- Vậy chứ phải làm sao mới gọi là bồ được?

À ha, thằng nhỏ này cũng gan ha, dám vượt ve chân mình rồi, để coi nó dám lấn tới nữa hông.

- Em chỉ mới nắm được tay nó thôi.
- Chưa có hung nhau?
- Em đòi hoài mà nó chưa chịu.

Tay nó lấn lên một chút rồi, mình phải dụ thêm mới được.

- Tường nè, con nhỏ đó có đẹp hông?
- Cũng thường thường thôi cô.
- So với chị thì sao?
- Hồng đẹp hơn cô đâu.

Cái thằng ba xạo, biết mình không đẹp nhưng Thiên Trang cũng mát dạ với lời nói nịnh của thằng học trò.

- Chị hơn em có mấy tuổi thôi, đây đâu phải là lớp học, em kêu cô hoài chị thấy mình già lắm.
- Dạ.

Ừa, nãy giờ mình để yên, sao nó hồng chịu tiến lên thêm, mà cứ vượt vượt chân hoài vậy, chắc nó còn nhất.

- Em nịnh quá, chị xấu xí thấy mờ, sao mà bằng được mấy cô gái bạn em.
- Em nói thiệt mà, ngày thường tụi em thấy cô ... à chị nghiêm trang nên đâu có dám ngó kỹ, chị lại ăn mặt xề xòa nên ...
- Nên cái gì hả?
- Cô ... à chị cho em nói thiệt nha, đừng có giận mà phạt em à.
- Ừ, nói đi.
- Tụi nó nói chị chưa có chồng, thiếu hơi đàn ông nên lúc nào cũng nhăn nhăn nhó nhó

mất duyên, mà chị mặc đồ kỳ cục quá nên tụi nó nói chị như ... bảí đáp phản lực cơ vậy, chứ ai mà ngờ chị ... đâu có thua ai.

- ...

- Em lại ngồi gần đây chị chỉ cái này cho em coi.

Nắm tay thằng học trò đưa lên miệng hôn, rồi Thiên Trang đưa xuống gò ngực đang phập phồng.

- Nè, có phải như phi đạo máy bay hông?

Tay ve vuốt bầu ngực cứng ngắt no tròn, thằng Tường cười thâm trong bụng, cô tưởng mình là nai tơ, phải ráng đóng cho trọn vai mới được, nhìn cô giáo mắt nhắm nghiền, nó se se cái núm, một hồi lâu mới cởi nút áo lòn tay vô trong mân mê hai bầu vú ấm áp, chà ... chắc nịch hà con nhà võ có khác, tay vuốt dài xuống vùng bụng săn chắc không một chút mỡ dư, thằng Tường thì thâm:

- Hồng biết mấy chỗ khác ra sao nha, chứ cái này em chấm cô 18 điểm trên 20 đó.

- Ừ hứ.

Cúi đầu, nó hôn môi cô giáo.

Nhớ động tác của các tài tử xi-nê, cô giáo Thiên Trang vòng tay ghì đầu thằng nhỏ xuống, hé miệng thè dài lưỡi tìm kiếm. Rồi ra dáng thành thạo, cô thủ thỉ:

- Em biết hôn môi là sao rồi nha.

Không nói một tiếng, thằng học trò đưa tay run lập cập xuống phía dưới, ngần ngừ rồi nó cũng bụm bên ngoài cái xì-líp cô đang mặc, run gì mà run dữ vậy em trai, á chà khoái thiệt, nó bóp bóp đã quá, ưm ... ưmmmmm ... đã hết biết, ừ vậy đó, thọt tay vô, run gì mà run, nó hồng có cắn đầu, ... á da ... móc nữa đi em, ừ thọt thọt vậy đó.

Tay thằng Tường vừa thọt vô bên trong cái quần xì là nó phát run, sao hồng thấy cộng lông nào hết vậy cà, cô ấy cạo hay là bầm sinh, chết mẹ cô nói cô người Bình Định, chẳng lẽ ... cô "nô he", mà có xui cũng phải chịu thôi chứ bây giờ mà ngừng lại cổ bị ứ khí nứng, cổ giận cổ đi cũng chết mẹ luôn, kệ, "nô he" cũng làm tới luôn, chết bỏ. Mạnh tay kéo tuột cái xì-líp lẫn cái quần dài, thằng Tường vừa hun vừa bò đầu xuống giữa háng, hai tay vạch gối mở mắt nó nhìn, rồi chưng hửng.

"Phê" quá Thiên Trang nằm yên hưởng thụ cơn khoái lạc đang rung động toàn thân, hai tay thằng nhỏ vừa đặt lên đầu gối cô đã lẹ làng banh rộng hai chân, chờ đợi ... chờ đợi ... không thấy gì, cô mở mắt góc nhìn rồi buông đầu xuống, má đỏ bừng bừng, thấy quê quê.

Mắc cười quá mà thằng Tường không dám, lưỡi liếm me ngào miệng hút ốc len, mà trong đầu nó cười hoài không dứt, cô giáo mình có cái mặt dưới tức cười quá, chòm

lông nhỏ đen mun cong queo bám sát thịt trên đỉnh mép, giống y hệt hàm râu "chảy cứt mũi" của Hitler, hai bên lại kéo dài hai hàng lông mịn màng như ria mép, làm mặt dưới của cô giáo giống miệng Hitler với hàm ria mép hai bên. Phải phá cô một trận mới được, Tường trầm nghĩ.

Đang lặn lộn miên man sáng khoái dưới chuyển động của cái lưới thả học trò, đột nhiên nó dừng lại, hồng thềm tiếp tục liếm kẹo bòn bon nữa, uất khí tức mình, cô mở mắt, ... năn nỉ:

- Sao hồng tiếp tục nữa Tường?
- Thôi em hồng dám đâu.

Cô Thiên Trang hối lộ.

- Tiếp tục đi rồi chị xóa con zero tuần trước cho em.
- Chị hứa ha.
- Ừ, đừng chọc chị nữa mà.

Thiên Trang nằm đó mà hồn để ở trên mây, trằm mình lặn ngụp trong cõi thiên thai, bỗng bênh trên tấm thảm thân đang đưa tấm thân trần tục lên đỉnh Vu Sơn, thiên đàng ở đâu đâu cô chưa thấy, ôi địa ngục sao mà dịu êm quá vậy nè. Nhỏng đít cong lưng Thiên Trang chảy nước, xuất khí lần đầu cô giáo còn trinh.

Đợi giây lát cho cô giáo tỉnh hồn, thằng lớn mới đưa thằng nhỏ "dú dí vô cung", cảm giác chật hẹp bó sát đầu con cặc làm thằng Tường dừng lại, thấy mặt cô giáo nhăn nhó là nó than thầm, chết mẹ rồi cô giáo mình còn "zin", không dám ấn tiếp nó rút thằng em ra, rồi chỉ dám nhấp nhấp phần ba chiều dài mà thôi.

Đầu ban vừa ấn vô Thiên Trang đau muốn chết mà chỉ dám nhăn mặt than trời, đầu dám mở miệng la làng, cô sợ thằng nhỏ hoảng hồn rồi hồng dám lấn tới tiếp mà cô mất cơ hội hưởng lạc thú trần gian, chừng thằng học trò thì thụt ra vô một hồi cô mới yên tâm, cũng đâu có đau gì lắm đâu mà mấy đứa bạn có chồng cứ hù dọa mình hoài, ... mà sao có một khúc vậy ta, hồi nãy mình thấy nó dài hơn mà, ngóc đầu coi thử coi ..., ủa sao mà có một chút vậy, hay là nó hồng dám ...

- Cho vô chút nữa đi em, chị thương mà.

- ...

- Cho vô chút nữa đi, tuần sao chị cho em 15 điếm.

Nhấn thêm một chút thì cái đầu bị chặn lại, biết mà, cô mình còn con gái, phải từ từ mới được. Thương cô giáo, thằng Tường rút bốt ra, rồi chậm rãi từ từ nó nhẩn nha nhấp nhấp.

- Còn chút nữa đó em, cho vô hết luôn đi, đừng chọc chị nữa mà Tường.

- ...

- Em cho vô lút cán luôn đi, chị cho em 19 điểm ... ừm ...ừm ...ừm...

Cấn răng cương cổ, đau như xé thịt mà Thiên Trang không dám la.

Cô giáo mình gan thiệt, không la tiếng nào nghen, có võ có khác mà, nghỉ chút cho cổ đỡ mệt rồi mình hãy tiếp tục.

Trong căn phòng ảm cúng, thằng học trò dạy cô giáo nhỏ lạc thú gái trai, nó dạy cô "đéo đá giữa đường," "vác chà qua núi," "ngư lão ôm cần," "tiều phu bửa củi" ...

o 0 o

Dòng nước từ vòi bông sen chảy tới đâu Thiên Trang mát lạnh tới đó, ve vuốt bọt xà bông trên miệng cái mu cao cô ngẫm nghĩ, hôm nay nhất định phải trả thù mới được, bữa hôm mới lần đầu nên mình mới năn nỉ xin thua, hôm rày luyện mấy quyển bí kiếp của con bạn, âm hộ cũng hết đau rồi, hôm nay cho nó biết tay mới được.

o 0 o

- "Bữa hôm tụi mày giúp tao dựng kế hay quá trời, còn đây là chuyện của tao với cô giáo, tụi mày phải hứa không được hé miệng cho ai biết, tao mới cho tham gia.", thằng Tường nói.

- "Chơi với tụi tao bao lâu rồi, mà có thấy tụi tao thèo lẻo với ai hông mậy?", thằng Tào hỏi.

- "Đúng đó. Hề cô giáo hồng chịu thì tụi tao rút lui, không hé miệng một lời. Tao thể độc đó.", thằng Tòng hứa.

- "Tao cũng thể nữa.", thằng Tài giơ tay lên.

o 0 o

- "Tường nè, nãy giờ kiểm tra, chị thấy môn Toán em mất căn bản rồi phải học lại từ đầu mới được, chứ học như vậy chắc em thi rớt quá.", cô Thiên Trang nghiêm khắc.

- "Dạ, em biết chứ, chị dạy em nha.", thằng Tường năn nỉ, "lỡ thi rớt chắc má em buồn lắm."

- "Còn 4 tháng nữa, chắc cũng đủ thời gian, mà em phải siêng mới được.", cô giáo lẳng lơ, "Em tính trả công chị sao ne?"

- "Chị muốn gì em cũng chịu hết.", thằng Tường hứa.

- "Thiệt hông?"

- "Thiệt mà."

Thiên Trang đứng dậy bỏ vô buồng trong. Đợi cô giáo vừa khuất, thằng Tường len lén mở chốt cửa, rồi rảo chân bước vô trong.

Nhìn cô Thiên Trang nằm nghiêng trên giường kêu gọi, Tường nuốt nước miếng, nhứt dáng nhì da thứ ba mới tới khuôn mặt, diện mạo cô không sắc sảo lắm nhưng với nhân dáng cao thon làn da mịn màng cô giáo mình đâu có thua ai, sao mà tới giờ cổ chưa có chồng vậy cà, thằng Tường thắc mắc lắm.

- Cô nè, cô có người yêu chưa?

- Chưa em, mà hỏi làm chi vậy?

- Em tò mò vậy thôi.

- Chắc tại cô xấu xí quá.

- Em nghĩ hồng phải vậy đâu, thật ra cô đâu có thua ai đâu. Chắc tại cô nghiêm trang quá, với lại ... chắc chưa có hơi hám đàn ông con trai nên cô như cây khô chưa tưới nước vậy đó.

Đỏ mặt, néo thằng nhỏ một cái, Thiên Trang tâm sự.

- Hồng phải chị không có người đeo đuổi, nhưng chị chưa muốn ràng buộc với một ai, làm vợ một người rồi thì chị phải chung thủy với người đó, chị đâu có muốn cả đời chỉ biết có một người đâu, em cũng biết rồi đó, chị chưa biết mùi đàn ông mà, bữa hôm gặp em nằm ngủ chị cũng dẫn đo ghê lắm mới quyết định dụ khị em đó chứ bộ. Vài năm nữa chị mới muốn có chồng, còn giờ thì ... hì ... hì ... cho chị mượn cái này chút coi.

Kéo cái quần xì xuống dưới chân, Thiên Trang cầm cu thằng học trò vọc tới vọc lui trũng giởn.

- Tường nè, sao em còn nhỏ mà rành quá vậy, bữa hôm em quần chị muốn chết lên chết xuống, đã quá chừng.

- Chị hồng biết, em có mấy bà chị nuôi làm vũ nữ kế bên nhà, bữa nào "ế độ" mà chịu hồng thấu mấy bả rủ em qua chơi, tập mỗi ngày một chút mà bây giờ em gần thành cao thủ rồi đó.

- Hèn gì ...,

Vừa cứng cứng là Thiên Trang đã choàng chân qua hông thằng học trò, nhét cái đầu vô cái lỗ nhỏ ấn mình xuống từ từ, thấy khó khăn cô dừng lại ngó thằng Tường như dò hỏi.

- Chị làm vậy hồng được, gặp thằng nào chơi cắt cổ từ dưới nó thọt lên đau lắm.

- Vậy làm sao mới đúng?

- Chút nữa em chỉ chị bú thằng nhỏ, giờ chị chống hai tay hai chân nấc từ từ đi, một chút nó vô trót lọt hà.

Nghe lời thằng học trò cô giáo chống tay chịu gối thì thụt xuống lên, càng nấc cô càng khoái, càng khoái cô thấy thằng nhỏ càng trơn tru, càng trơn tru cô càng nấc mạnh, chẳng bao lâu miệng giếng vừa mở nắp cửa cô đã ngậm trọn bao trùm cây đoản côn của Thằng Tường, rồi cứ vậy cô thực hành bài tập "vuốt đoản côn", khi vuốt nhanh khi chậm rãi, khi thì cô chọt hướng đông khi hướng tây, chán rồi cô chọn đường nam bắc, dùng con cu thằng học trò cô tìm mọi điểm khoái cảm trong hang lồn mà 23 năm qua cô quên lửng.

- Chị mệt rồi hả?

- Ừ ... ừ.

Ôm hông, Tường ngồi bật dậy, chúm đầu giữa hai gò bồng đảo căng tròn nhựa sống cho cô giáo "ôm cây nghỉ mệt", còn hai tay nó bóp mạnh hai gò má đít sàng qua sàng lại, một hồi lâu thằng Tường mới chống hai tay ra đằng sau biểu cô giáo cũng làm như vậy, nó ngồi trên giường từ dưới nấc lên từng cú "hồi mã thương" nghe ành ạch...

Nằm rả rời nghe lâng lâng chảy đều trên từng thớ thịt, Thiên Trang nghe thằng học trò thủ thỉ:

- Cô ơi, em có mấy thằng bạn thân...

- Ừ hứ.

- ... cái gì tụi em cũng chia sẻ với nhau hết...

- ...

- ... cô cho tụi nó tới học chung luôn nha.

Nghe nó nói cô giáo Thiên Trang hết hồn, có một thằng học trò cô còn muốn chết ... mà thêm vài đứa nữa không biết ra sao ha, mà kệ nó, chơi vui thôi mà, cho bù lại những ngày mình nằm không hồng có con cu nào chơi hết.

- Cũng được, mai mốt kêu tụi nó tới cô dạy luôn cho.

- Hi ... hi, nãy giờ tụi nó rình ở ngoài kia chắc sắp chết vì nứng cặc rồi, để em kêu tụi nó vô.

Lắc đầu, cô Thiên Trang hết nói, đúng là nhứt quỷ nhì ma thứ ba học trò mà...

o 0 o

... ngồi bên lò sưởi nhìn tuyết rơi ngoài trời chờ năm mới tới, Tường bồi hồi nhớ lại chuyện xưa, nhớ quãng đời tươi đẹp nhất, mấy thằng bạn chắc giờ này sáng xỉn chiều say cho quên thực tại đau lòng,

không biết cô Thiên Trang bây giờ làm gì, cô sống ra sao dưới một chế độ mà thằng chần trầu làm thầy người có học, trong một chế độ mà trí thức không đáng bằng một cục phân, Tường ngẫm nghĩ.

12/29/2000

Nam Kỳ Lự Đạn

Hết